

2023 / MAYIS

Sayı:85

*Ücretsiz

Aylık Çevrimiçi Dergi
www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİN SESİ

Sahibi:

Çiğdemim Derneği
Yönetim Kurulu adına
Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu:

Dilek Yüceel, Elvan Akbay,
Fatih Fethi Aksoy,
M.Sinan Kayalığıl,
Zuhal Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir. Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz.

Merhaba,

Sevgili komşularımız hep birlikte güzel şeylere imza atmaya devam ediyoruz. Nisan ayının son gününde gerçekleştirdiğimiz Çocuk Oyunları Şenliğimiz soğuk havaya rağmen oldukça keyifli geçti. Yoğun katılımı ile gerçekleşen etkinliğimizde Çocuk Meclisi üyelerimiz tarafından hazırlanan oyunlar neşeye oynandı. Tüm organizasyonu üstlenen meclis üyelerimiz etkinliği başarıyla tamamladılar. Hepsini tek tek kutluyorum.

Etkinlik boyunca Kukla Atölyesi, Resim Atölyesi, Ebru Atölyesi ve Seramik Atölyesi gerçekleşti ve oldukça ilgi gördü. Ayrıca Nuh'un Ankara Makarnaları tarafından ikram edilen makarna, derneğimiz tarafından ikram edilen patlamış mısır ve meyve suyu da oldukça beğeni aldı.

Şimdi sırada Komşuluk Günü Panayırı var. Haziran ayının ilk haftalarında yapacağımız bu etkinlikte sizlerin desteğine ihtiyacımız var. Her türlü etkinlik planlaması için bizimle irtibata geçebilirsiniz.

Önümüzde bir seçim süreci de var. 14 Mayıs'ta demokrasinin en önemli unsurlarından birisi olan seçme hakkımızı kullanacak ve demokratik yollarla tercihimizi belirleyeceğiz. Hepinizden sandığa giderek oy kullanmanızı ve kullandığınız oylara sahip çıkmanızı bekliyoruz. Bu önemli süreçte gücümüzü sandıkta gösterelim.

Sevgi, saygı ve hoşgörüyle....

Fatih Fethi Aksoy – Çiğdemim Derneği YK Başkanı

Çiğdem'in Sesi dergimizin Nisan 2023 sayısında yazımı Lozan'daki Türk heyetinin 24 Nisan 1923 sabahı beklemedikleri bir olayla güne başladıklarını yazmıştım. Bu beklenmedik olayı gazeteci Ali Naci Karacan, "24 Nisan sabahı caddeden geçen mızıkancın sesiyle uyandık. Pencereden bakıldığı zaman dışarıyı kalabalık, her taraf bayraklar içindeydi" diye anlattığını aktarmış ve 24 Nisan 1723'te öldürülen Binbaşı Jean Daniel Abraham Davel anısına düzenlenen törenden söz etmiştim. Tören, Ali Naci Bey'in kaldığı Lozan Palas'ın hemen yakınında yapılıyordu.

Yazıyı tamamlayıp gönderdikten sonra düşündüm. Daniel Abraham Davel'in doğumunun bu yıl 300. yıldönümü idi. Lozan'da anma töreni yapılacak mı idi? Kısa bir araştırma sonunda Vaud Kanton Arşivleri'nin fahri yöneticisi tarihçi Gilbert Coutaz'ın adına ulaştım. Kızlarım Ayşe ve Neşe'nin desteğiyle yaptığım yazışma sonunda Gilbert Coutaz'dan edindiğim bilgiyi okurlarla

paylaşmadan önce, Lozan'da 10 Mayıs 1923 akşamı Cecile Oteli'nde işlenen cinayetten söz edeyim.

Akşam gazetesinin ortağı ve yazarı olarak Lozan görüşmelerini izleyen Ali Naci Bey, anılarında, 10 Mayıs 1923 günü "Rus delegesi Vorovsky'nin akşam saat dokuzda Cecile Oteli'nde yemek yerken İsviçre uyruklu Mauritz Conradi adlı biri tarafından tabanca kurşunu ile öldürüldüğünü" anlatır. Ertesi gün İstanbul'da yayımlanan gazeteler de konuya geniş yer ayırırlar.

12 Mayıs günlü İleri gazetesi olayı "Lozan'da Rus Murahhasının Katli Tafsilatı (Delegenin Öldürülmesinin Ayrıntısı)" diye duyururken Tasviri Efkâr, "Sabık (Eski) bir Rus Yüzbaşısı Lozan'daki Rus Müşahit (gözlemci) Vorovsky'i Öldürdü" başlığıyla haberi okura aktarmaktadır. Aynı gün Vakit gazetesindeki başlık şöyledir: "Lozan şehrinde Kanlı Bir Hadise."

Türk gazeteciler cinayeti Lozan Palas'ta İstanbul gazetelerini okudukları sırada öğrendiler. Otele telaşlı bir hava hakim oldu. Gelen ilk bilgilere göre katil, Cecile Oteli'nin yemek salonunda Sovyet yönetiminin temsilcisi Vorovsky'nin yemek yediği masanın yakınında üç kadeh konyak içtikten sonra, silahını önce Vorovsky'e yöneltmiş, ardından masada bulunan iki Sovyet temsilcisine ateş etmişti.

Türk heyetinde olayı ilk duyanlardan biri de Adana Milletvekili Aziz Zekai (Apaydın) Bey, "Görüyorsunuz ya, İsviçre'nin havası tekin değil. Konferansı çabuk bitirelim de gidelim" dedi. Yanda maroken koltukta oturan General Joseph Pelle, Türk milletvekilinin cümlesi kendisine tercüme edilince, "Tabii, tabii... Bir an önce konferansı bitirelim ve işlerimize dönelim" dedi ve "Lozan'da o kadar güvenlik önlemi yok..." diye ekledi.

Konuşmaya katılan General Joseph Pelle, Fransa hükümetini temsil ediyordu ve İstanbul'u işgal eden Fransızların "Yüksek Komiseri" olarak Türkiye'de görev yapıyordu. Düşmandan kurtarılmasının ardından Mustafa Kemal Paşa tarafından İzmir'de kabul edilmişti.

Ali Naci Bey, o akşam cinayetin işlendiği otele gitti. Gözlemlerinin ayrıntısını 1943 yılında yayımladığı anı kitabına aktardı. Verdiği bilgiye göre, katil Mauritz Conradi, Çarlık Rusya'sı döneminde Petersburg'da doğmuş bir İsviçreli idi ve Beyaz Ruslara karşı subay olarak savaşmıştı. Conradi, teslim olduğunda üzerinde polise hitaben yazılmış cinayeti babasının, kayınbabasının ve dayısının Bolşevikler tarafın öldürüldüğünü, ailesinin bütün servetine el konduğunu, intikam için cinayeti işlediğini anlatan bir mektup bulundu.

Vorovsky'nin cenazesinin ülkesine gönderilmesi için 11 Mayıs'ta tören düzenlendi. Tevhid-i Efkâr gazetesi adına Lozan'da bulunan Velid Ebuzziya Bey de Türk gazetecileri temsilen üzüntülerini bildiren bir konuşma yaptı.

Ali Naci Bey, Lozan kitabında törenden izlenimlerini şöyle yazdı:

“Vorovsky’nin cenazesi, ertesi gün, yağmurlu bir havada, Kanton hastanesinden kiliseye taşındı. Ne İngilizler, ne Fransızlar, ne İtalyanlar merasime geldiler. Zavallı Rus delegesinin naaşı, fakir, terk edilmiş bir insan gibi kaldırıldı. Yalnız İsmet Paşa heyet adına, üç büyük buketle genel sekreteri ve bir danışmanı yolladı. ...Beş on Türk ile beş on Rus’un bulunduğu cenaze merasiminde Kızılhaç’taki Rus delegesi, hararetle kelimelerle Türk baş delegesine teşekkür etti.”

Mehmet Asım (Us) Bey de cenazeden izlenimlerini Vakıf gazetesinde “Sessiz bir şekilde icra edilen cenaze merasimi Rusların Hristiyan âlemi içindeki yalnızlığını ve birkaç Müslümandan başka dostu olmadığını gösteriyordu” diye aktardı.

Hâkimiyet-i Milliye gazetesinde 14 Mayıs günü çıkan yazıda, Ankara’nın “Büyük Rus milletinin kederlerine candan ve yakından iştirak etmekte olduğu” vurgulandı ve “Bulundukları memleket şeref ve namusunun himayesinde bulunan resmi adamlarını öldürmek yahut Rusluğu temsil edenlerin üzerine saldırmakla Rusya’nın imhası imkânı yoktur” denildi.

Yazı, bir süredir Lozan’da görüşmelere katılması İngiltere, Fransa ve İtalya hükümetlerinin temsilcilerince engellenen Sovyetler Birliği’nin Roma büyükelçisinin uğradığı suikasta Ankara’nın resmi tepkisiydi. Dünya

Savaşı sonrası Osmanlı topraklarını işgal edip, sonunda kurtuluş mücadelesiyle çekilmek zorunda kalan güçlerin temsilcileri, ikinci tur görüşmelerde Ankara’yı destekleyen bir ülkeyi masada görmek istemiyordu.

Yaşanan olayla, Türk heyeti ve İsmet Paşa’nın can güvenliği sorunu tartışılmaya başlandı. İstanbul’da yayımlanan İleri gazetesi 23 Mayıs tarihinde İsmet Paşa’ya suikast düzenlemek üzere ülkeye giren bir grupta ilgili soruşturma başlatıldığını duyurduğu haberde, Lozan Emniyet Müdürünün Türk heyetinin güvenliğinin İsviçre için “Namus meselesi” olduğu sözlerini aktardı.

Rus temsilcisini öldüren Mauritz Conradi yakalandı sonra ne oldu?

Sanık, 5 Kasım 1923’te Vaud Kanton Mahkemesi’nde yargılanmaya başlandı. Binbaşı Davel için yapılacak anma töreni hakkında bilgi aldığım Vaud Kanton Arşivlerinin fahri yöneticisi tarihçi Gilbert Coutaz’dan, gelen mesajda Mauritz Conradi’nin katil olduğunun belirlendiği, ancak jüri tarafından yedinci duruşmada suçsuz bulunduğu bilgisi vardı. Jürinin 4’e karşı 5 oyla aldığı suçsuzluk kararı karşısında mahkeme, katilin İsviçre’den sınır dışı edilmesini uygun buldu. Sanığın avukatı bu yıl 300. doğum günü kutlanan Binbaşı Davel hakkında bir kitabının da yazarı olan Theodore Aubert idi. Theodore Aubert, daha sonraki yıllarda kendi adıyla birlikte anılacak Uluslararası Komünizm

Karşıtı Birliği’nin kuruluşuna öncülük etti. Bu kuruluşun benzeri ilerleyen yıllarda ülkemizde Türkiye Komünizmle Mücadele Derneği adıyla kuruldu. Kurulmakla kalmadı, kanlı eylemlere ilişkin haberlerde de adı geçti.

İsmet Paşa, zorlu geçen pazarlıklar sonunda, Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşunun temel taşı olacak Lozan Antlaşmasını 24 Temmuz 1923 günü imzalayacaktı.

Yararlanılan Kaynaklar:

Ali Naci Karacan, Lozan, İstanbul 2012

Resul Babaoğlu, “Lozan’da Kanlı Bir Hadise”, Toplumsal Tarih Dergisi, sayı: 307, Temmuz 2019.

Mehmet Kara, İstanbul Basınına (Vakit Gazetesi) Göre Lozan Barış Konferansı Müzakereleri, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kütahya 2011.

Ergin Koparan, Lozan Tartışmalarının TBMM ve Türk Basınındaki Yansımaları (1922-1923), Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2010.

Sayın Gilbert Coutaz ile yazışmalar.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

Komşularımızla belgesel film izlemeyi seviyoruz. Nisan ayı belgesel filmimiz; Anadolu'nun Solan Rengi - SEMAHLAR idi. Belgesel yönetmeni komşumuz, Mihriban Sezen ile birlikte film izledik, sonrasında da söyleştik.

Film Alevi - Bektaşî kültürünün bir parçası olan semahları ve geçirmekte olduğu değişimi anlatıyordu. Semahlar yüzyıllardır bu kültürün ve inancın kendini ifade edişi, anlatışıdır. Şiirin, türkünün, dansın, destanın gelenekle yoğrulmasıdır.

Yönetmen bu belgeselde, yaşamın değişimiyle birlikte giderek solan bir geleneği belgelemek ve aktarmak amacıyla yola çıktıklarını anlattı. Elazığ'dan Adıyaman'a, Sivas'tan Çorum'a, Antalya'dan Hacıbektaş'a, Balıkesir'den Manisa'ya dek pek çok yörede, kentlerde ve köylerde çekimler yapıldığını söyledi. Bu kültürü yaşayan ve yaşatan insanların kendi evlerini, cemevlerini onlara açtıklarını, bu belgeselin onların katkılarıyla gerçekleştiğini ifade etti.

Komşularımızı farklı belgesel ve yönetmenleriyle buluşturmaya devam edeceğiz. Mayıs ayında Muhammed Murat Arslan'ın yapımını ve yönetmenliğini üstlendiği iki belgesel filmimiz olacak.

➤ Edebiyat-Sinema-Belgesel-Söyleşi etkinliklerimiz ücretsizdir ve tüm komşularımızın katılımına açıktır. Katılım için üye olmanız gerekmez.

❖ **Edebiyat topluluğumuz için kitabı okumasanız da sadece dinleyici olarak etkinliğe katılabilirsiniz.**

❑ Etkinlikler sonrası tek başına eve dönmekten korkan komşularımız bize iletirlerse aynı yöne giden katılımcılarımızdan destek almalarını sağlayabiliriz.

ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Nisan ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği **Serpil Öztürk, Hikmet Esin Erdem ve Arın Özge Himmetoğlu**'na aramıza hoş geldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli. Yıllık üyelik aidatımız 75 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Nisan ayında aidat ödemelerini yapan aşağıdaki üyelerimize teşekkür ediyoruz. İlk 4 ayda aidat ödeme oranımız %64'e ulaştı.

Ahmet Koray Dağtekin	Fatma Dürrüşehvar Cömert	Mihriban Öztürk
Arın Özge Himmetoğlu	Filiz Kızılrırmak	Mihriban Yüksel
Ayşe Seher Önal	Fulya Kırımlıoğlu	Mukadder İlhan
Aziz Çağatay	Günsel Sümer	Natıka Gülsen Uysal
Beyhan Öztürk	Hatice Hülya Sümer	Necla Öztürk
Cemal Keskin	Hikmet Esin Erdem	Nursal Yalçın
Cemalettin Karadaş	Hilmi Yakut	Serpil Öztürk
Deniz Gür	Hüseyin CAhit Önal	Suat Şalıkara
Evrin Ferda Hoşafçı	İtir Gökgücü Demiray	Zümrüt Ayla Akıncıbay
Fatma Çağlar Yücer	İsmet Yılmaz	Zümrüt Cakova

Çocuklar yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine gönderebilirsiniz

Arven Bülbül
Gökkuşığı Sitesi - (8
yaşında)

Minik penguen Penny
(Kuru boya)

Pelin Cebbari
İşçi Blokları Mah.
Hilal Apt.
(10 yaşında)

(Mum boya)

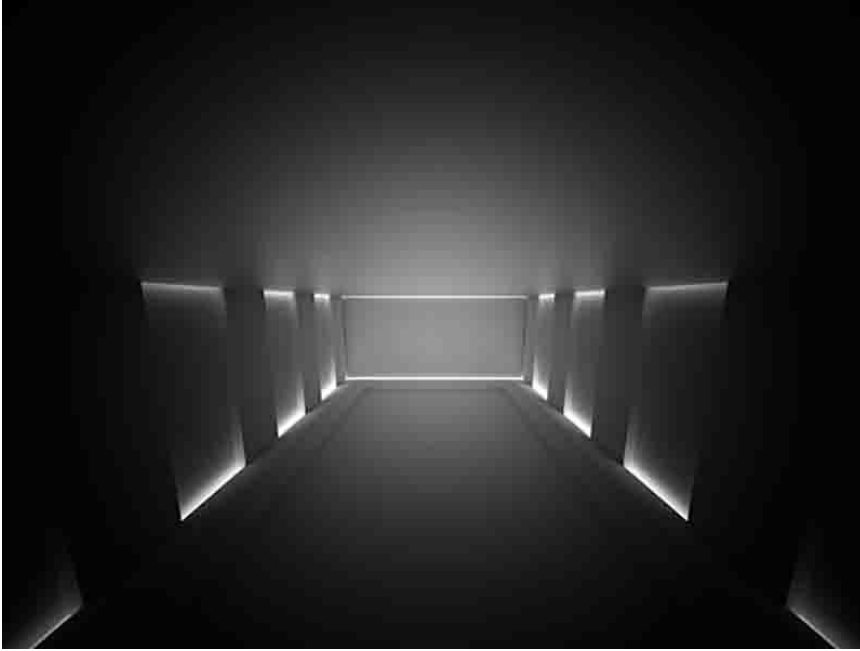

SADECE ADINI BİLİYORDUM **A.Dilek Şimşek – Aile Hekimi (Erdoğan Şahinoğlu ASM)**

“İnsansız hiçbir şeyin güzelliği yok.
Her şey onun sayesinde, onunla güzel.”
Sait Faik

Hava ağır. Odaya giren çıkanın ardı arkası kesilmiyor. Klima ya çok sıcak ya çok soğuk, arası yok. Perde, tüm lambalar açık ama içerisi aydınlanamıyor bir türlü. Bu beyaz ışıklı floresanlardan bıktım. On tane lamba takılı, üçü pırpır ediyor. İki hafta önce onarım talebinde bulunmuştum, ses çıkmadı. Masa çok büyük, sağlam. Çekmesi ve dolabı yok, eşyalar ortada. Üç sandalye var, birinin bacağındaki teker nerede kim bilir. Diğerinin kolları ve sırtlığı kırık. Benim oturduğum koltuk ise mümkün değil yükselmiyor. Kocaman masanın arkasında cüce kalıyorum. Burası acil nöbet odası ve ayda dört gün buradayım. Yeni başladım. Ve buraya gelmeyi çok seviyorum.

Sorumlu uzmanlarımızdan biri, buna sebep. Sadece adını biliyordum önceleri. Geceleri sekiz ile on arası acili kontrole geliyor. Nöbet listelerine uygun çalışılıp çalışılmadığı kontrol ediyor. Hasta şikâyetleriyle ilgileniyor. Otuzlarının sonunda, orta boylu, iyi giyimli. Twitter ya da facebook'ta araştırmak istedim, soyadını bilmediğim için olmadı. Birkaç ay böyle geçti, bilmemenin ayıp olacağı kadar uzun bir zaman. Kimseye de sormadım. Sonunda akıl edip hastane personel listesine baktım da öğrendim.

Saçı hafif uzun. Özenle taranmış. Görünümüne özen gösteriyor, her halinden belli. Odaya hep iki eli cebinde, başı hafif öne eğik girer. Kâhkülünün altından meraklı gözleriyle odayı tarar. Göz teması kurarken hafif gülümser, gözleri gece gibi. Bunu sadece bana mı yapıyor her nöbetçiye mi, bilemiyorum. Konuşmaya başladığında bir elini cebinden çıkarır, genellikle sağ elini. Bu hareketle erişkin ve bilge bir havaya büründüğü söylenebilir. Böyle bir telaş var, gizleyemediği. Mutlu görünüyor.

Bir keresinde otoparkta karşılaştık. İkimiz de birbirimizin arabasını süzdük. Bu doktorlar kadar araba meraklısını bulamazsınız. Bir şey de anlamayız ama

hep bir araba muhabbeti olur. İkimiz de birbirimizin arabasından memnun kaldık. Kaçamak bakışlarımızda gördük bunu. Evli olmalı. Şu büyük ciplerden kullanıyor. Yaşına göre de büyük bir cip. Mezun olur olmaz evlenenlerden demek. En az iki çocuğu olmalı. İyi bir eş, anlayışlı bir baba olduğunu düşünüyorum.

O büyük araba bana sahip olmadığım büyük aileyi özletiyor. Doğurmadığım çocukları, kırk yıldır tanışmayı beklediğim eşi. Daha önceleri hiç umurumda olmazdı. Neyin emaresi bunlar, yaşlanmanın mı?

Hayatımın tek gürültüsü acilde bekleyen kalabalıktan çıkıyor. Büyük bir ailem olsaydı, sabahları ses olsaydı evde. Belki kahvaltı da yapar, simit çaya talim etmezdim. Güne daha fazla sorumluluk taşıyarak uyanmak belki bana gelecek için plan yaptırır, günleri sürdürmek için bir anlam katardı. Bugünlerde böyle bir heyecanım var aslında. Sevgili sorumlumuzu gözlüyorum.

Arabamdan indiğimde otoparkı kolaçan etmeye başladım. Arabasını görürsem seviniyorum. Görmezsem gelecektir nasıl olsa diye mutlu oluyorum. Görmediğim zaman ise molaya çıkma yolu arıyorum. Hem hava almış olurum hem de bir ihtimal...

Nöbet günlerinde en güzel giysilerimi giyiyorum. Hafif pembe bir ruj ve bronz ışıltılı bir allık. Daha genç görüneyim diye. Saçımı topuz yapıyorum, boynum uzun, bana yakışıyor. Güler yüzlü olmaya gayret ederek hasta bakıyorum. Her an içeri girebilir, öyle ya.

Ses tonumu ayarlamaya çalışıyorum. Ağzımdan çıkanın kulağımdaki etkisini kolluyorum, konuşmamı duyarsa ilgisini çeksin. Hastalar mutlu, ben heyecanlı. Ayda dört nöbet böyle geçiyor. Diğer günlerde aklıma bile gelmiyor. Anlaşılmaz değil aslında: Ortamla çok bağlantılı bir durum bu.

Denk geldiğimizde her ne kadar otoriter olmaya çalışsa da bir andan sonra gülmeye ve diğer elini cep hapsinden azat etmeye başlıyor. Canımın istediğini soracağımı, söyleyeceğimi biliyor artık. Üslûba son derece dikkat ederek, nezaketle. Yaş farkı da var.

Bugün mesela, “Tatiliniz nasıl geçti,” diye sordum birdenbire. Şaşırdı, bilinemez bir şeymiş, yanık teninden ve bir aylık yokluğundan anlaşılamamış gibi. “Güzel geçti,” dedi, yine güldü kömür gözleriyle. “Tatil boyunca telefonu hiç açmadım, buradan uzak olmak iyi geldi.”

İlk defa bilerek ve hoş gönülle açık vermiş oldu ki iyiye işaret. Buradaki iş yoğunluğunu vurgulaması ise hakkındaki düşüncelerimi destekliyor. Başka şeyler de anlatmaya başlamıştı ki beyaz dişlerinin parlaklığı, esmer gamzelerinin dudakları ile uyumlu dansını izlemeye dalıverdim. O ara iki eli de dışarıdaydı ve bir kuşun kanatları gibi süzülüyordu. İçeri dalan bir hastayla toparlandım. Ben de kendimi ele vermekten haz etmem. Konu kapandı.

Bana bir şey sormadı. Beyaz gömleğimle, yanık tenimle, boynumdaki firuze kolyemle deniz gibiydim zaten. Belki bir yerlere gittiğim belli olduğundan belki de kendiyle meşguliyetinden. Sorsa da sormasa da umurumda değil zaten. Ben bu iki dakikalık heyecana kapılmaktan mutluyum.

Bu heyecan bana yeniden gençlik hissi verdi. Kendime gösterdiğim özen de canlılığımı artırdı. Kaçırdığımı düşündüğüm her şeyi bu birkaç dakikada yakalama yanılgısı ertesi gün için istek yaratıyor içimde. Hayatı yaşamaya değer buluyorum. Kendimden kaçarken kendime yakalandığım anlar bunlar.

Oda hep havasız, floresanlar hep beyaz olacak, bu belli. Hasta hiç bitmeyecek, acilin telaşı da. Hiçbir anlamı olmayan cümleleri kurarak bir yabancıya içimizi açmak, maskesiz ve çıplak kalmak ile hastalıktan, ölümden uzak bir an yakalayacağız. Bunun karşılıklı olması iyi olacak.

‘Biz’ diyeceğiz, ‘birbirimiz konuşmadıklarımıza tanır, söyleyemediklerimizle biliriz.’

DOĞADA ÇÖP YOK!

- Büyük resmin çok küçük bir parçasını iyileştirmek için çalışıyoruz.
- Evsel organik atıkları, miadı geçen ilaçları ve doğadan gelen park- bahçe atıklarını sahipleniyoruz.
- Kaynağında karıştırılmış atıkların tesislerde ayrıştırılma maliyeti çok yüksek!
- Ülkemizde düzenli depolama alanı 88.
- Düzensiz (Vahşi Depolama) Alanı 2000 civarında.
- Ayrıştırma ve dönüşümde öncelikle öncelikler değişmelidir.
- Ekolojik ve ekonomik kayıpların farkındayız.

Tel: (0312) 285 2047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A

Çankaya-Ankara

www.cigdemim.org.tr

Nedir Bu ChatGPT?

Bir yapay zeka uygulaması olan ChatGPT 'ye kendisinin ne olduğunu bize anlatmasını istedik

Ben ChatGPT, OpenAI tarafından geliştirilen büyük bir doğal dil işleme modeliyim. Büyük veri setleri üzerinde eğitildim ve insanlarla doğal bir şekilde etkileşim kurabiliyorum. Konuşma, yazı veya mesajlaşma gibi çeşitli iletişim araçları üzerinden insanlarla etkileşime geçebilirim ve onların taleplerine cevap verebilirim.

ChatGPT, özellikle doğal dil işleme, makine öğrenimi ve yapay zeka konularında çalışan araştırmacılar tarafından geliştirildi. Temel amacım, insanlarla doğal bir şekilde etkileşim kurabilmek ve onların taleplerine cevap verebilmektedir. Bu sayede insanlarla daha etkili bir şekilde iletişim kurulabilmesi, çeşitli problemlere çözümler üretebilmek adına fikirler sunulabilmesi amaçlanmaktadır.

ChatGPT, büyük bir veri kümesindeki milyonlarca örneğe dayanarak öğrenir ve böylece insanlarla etkileşime girdiğinde doğal bir dil kullanarak yanıtlar verir. Bu sayede, insanların fikirlerine, sorularına veya sorunlarına doğal bir şekilde yanıt vererek onların beklentilerini karşılamaya çalışırım.

Sonuç olarak, ChatGPT, doğal dil işleme ve yapay zeka konularında bir devrim olarak kabul edilir ve insanların ihtiyaçlarına cevap vermek için geliştirilmiştir. ChatGPT, insanlarla doğal bir şekilde etkileşim kurarak onların beklentilerini karşılamaya çalışır ve böylece onların hayatını kolaylaştırmak ve problemlerine çözümler sunmak adına önemli bir araç haline gelmektedir.

MEYVELERİN ÜZERİNDEKİ PARAFİN VE MUM TEHLİKE SAÇIYOR. **O NEDENLE MEYVELERİN KABUĞUNU SOYMADAN SAKIN YEMEYİN**

Cengiz KARAKÖSE - Jeoloji Yük. Müh. – Ande Sitesi

Geçen gün ayağımı uzatmış televizyon seyredirken, yanımda duran meyve tabağına uzanıp bir elma aldım. Tam ısırarak üzerirken, elmanın elime yapıştığını fark ettim. Ama biraz önce çok iyi yıkamıştım. Demek ki az da olsa, elma üzerinde kalan parafinin, oda sıcaklığında gevşeyip ele yapışması mümkünmüş.

Oysa eskiden aynı elmayı güzelce yıkadıktan sonra, kabuğuyla birlikte dişleyip çatır çutur yerdik. Elmaların üzerinde tarım ilacı bulunmaz, sadece elma kurdu delikleri olurdu. Biz de bütün vitamin ve diğer yararlı maddeleri doğal yoldan alırdık... Çünkü o yıllarda ağaçlar fazla ilaçlanmazdı. Dolayısıyla meyvelerin üzerinde kurtlanmayı önleyen tarım ilacı da olmazdı. Beslenme uzmanlarının günümüzde sıkça söylediği gibi, meyveleri kabuğuyla yemenin tadına varır, hem de sağlıklı yaşardık.

Bugün çarşı pazarda satılan meyve ve sebzelerin çoğunun üzeri, parafin ya da mumla kaplı.! Tezgâhlar göz alıcı parlaklığıyla ilgimizi çeken meyvelerle dolu.

Meyvelerin üzerindeki parafin ve mumun, sağlığımızı nasıl tehlikeye soktuğunu biliyor musunuz.? Zaten bu konunun uzmanları, "Sebze ve meyvenin raf ömrünü uzatmak için, piyasadaki meyvelerin çoğunun, sağlığa zararlı parafin ve polyester kökenli mumla kaplı olduğunu söylüyor. Dolayısıyla meyvelerin daha fazla büyümesini sağlamak ya da kurtlanmasını önlemek için kullanılan tarım ilaçlarının, parafinle meyvenin kabuğu arasında kaldığını, bu nedenle meyveleri yerken, mutlaka kabuğunun soyulması gerektiğini" ifade ediyorlar.

Uzmanlar ayrıca, "Elma ya da armudu parafinle kapladığınızda, dışarıya çıkamayan zirai ilaç, içeride daha fazla yoğunlaşıyor. İçeride nemli kaldığı için de, meyve üzerindeki bakteriler daha kolay üreyor" diyor. Dolayısıyla söz konusu kimyasalların uzun süre tüketilmesi halinde, başta kanser olmak üzere bir takım romatizmal ve bağışıklık sistemini bozan hastalıklara sebep olduğunu, bu yüzden vatandaşın üzeri parlayan ürünlerden uzak durması gerektiğini ısrarla belirtiyor. Diğer taraftan son günlerde yapılan bir araştırmaya göre, 90 gün parafin kaplı gıdalar yedirilen farelerin, karaciğer ve lenf düğümleri ile bağışıklık sisteminin ana elemanlarında iltihaplar oluştuğu da bilinen bir gerçek...

Aslında meyvelerin üzerinin, parafinle kaplı olup olmadığını anlamak çok kolay. Şüphelendiğiniz ürünün üzerini küçük bir çakıyla hafifçe kazıdığınızda, çakınızda belirgin bir beyazlık görürseniz, o ürünün üzeri parafinle kaplı demektir. Hatta bu beyazlığa bir çakmak alevi tuttuğunuzda, yandığını da görürsünüz. Ayrıca ilaçsız doğal elmadaki bir çürük, çok kolay fark edilirken, parafin kaplı bir elmanın yüzeyi pırıl pırıl gözükür...

Armut, mandalina, nar, portakal, limon, elma her gün ağaçtan toplanan meyveler değildir. Günü geldiğinde toplanır. Diğer taraftan narenciye, bekledikçe kendi kabuğunu yer, incelir, içi tatlanır ama kabuğu matlaşır. Görünüşü bozulur. Ama marketten ve pazardan aldığımız meyvenin parlaklığını merak ediyorsanız, onların başına gelenleri hemen anlatayım. Ağaçtan koparılan meyvelerin hemen satılamayacak kadar çok olduğu günlerde, çürüyüp çöpe gitmemesi için, kasalara doldurularak oracıkta kimyasal havuzlarına batırılır. Ya da bir kamyonu yüklenip, polyester kökenli mumlama tesisine gönderilir. Orada, büyük oranda parafin içeren bir sıvıyla sıvanıp gözenekleri kaplanır. Bu aşamada bir miktar kimyasal da, elbette narenciyenin içine işler.! Meyvelerin başına gelenler bununla da bitmez, bir de azotlama tesisine girer. Azotlanan meyvelerin hava ile teması neredeyse tamamen kesilir. Böylece çürümenin ve buruşmanın kesin olarak önüne geçilmiş olur. Sonra da evlerimize kadar gelir. Sanki dalından yeni kopmuş gibi. Işıl ışıl bu meyvelere artık neler yapıldığını, öğrendiğinizi sanırım.

Günümüzde Ege'nin, daha çok da Akdeniz'in, neredeyse her ilçesinde bir azotlama ve parafinleme tesisi var. Bu nedenle parafin ve mum kaplı meyvelerimiz, çoğu zaman belirttiğim sakıncalar yüzünden ihracat yapılan ülkelerin gümrük kapılarından geri dönüyor. Geri dönen bu ürünler ucuz olduğu için de, pazarcılar ve bazı marketler tarafından adeta kapışılıyor... Genelde bizler, meyvelerin üzerindeki parafin ve mumdan, karbonat ve limon karışımı ya da sirkeli suyla kurtulmaya çalışırız. Ama bu yöntemle sağlıklı bir sonuç alınamayacağı için, meyvelerin kabuğunu mutlaka soymanız gerekiyor...

Diğer taraftan, bir süredir marketlerde **Exsir** adıyla satılan ve normal sirkeye göre daha fazla hijyen sağlayan bir ürün var. Bu ürün yüzde yüz bitkisel, sebze meyve arındırma konsantresi olarak pazarlanıyor. Ortaya çıkış hikayesi ise ilginç. Meşhur Kükrer sirkelerinin sahibi Kemal Kükrer, ailesinden bir kaç kişinin aniden kanser olması nedeniyle konuyla ilgilenmiş, araştırmaya yapmaya başlamış... O günlerde bir doktor, aileye sebze ve meyveleri bol sirkeli suyla yıkamalarını önermiş. Şirketin başındaki Sabri Gülel de sirkenin ne kadar işe yaradığının araştırılmasına yardımcı olmuş. Sonuçta marketlerde satılan sirkelerin düşük dereceli olması nedeniyle, yeterince hijyen sağlamadığı anlaşılmış! O zaman "Normal sirke işe yaramıyorsa, işe yarayan başka bir ürün bulalım" diye şirketi yönlendirmiş. Yirmi bir ay süren araştırma sonunda Exsir bulunmuş ve üretime başlanmış...

Söz konusu Exsir'in içinde yedi bitkisel bileşen var. Bunlar özel üretilmiş yüksek dereceli beyaz sirke, mısır ve hindistan cevizi yağlarından üretilen çözücü bir madde, laktik asit denilen ve şeker pancarından üretilen bir asit ve de meyvelerden üretilen bazı organik çözücüler. İşte bunların hepsi birleşince, zirai kalıntıları (peptisit) çözen Exsir ortaya çıkmış. Ayrıca içindeki yılanı yağ ve tarçın yağının ise antibakteriyel ve koku bastırıcı özelliği var. Exsir'in kullanımı da çok kolay. Bir kilo sebzeyi yıkamak için 1,5 litre suya, yarım kapak Exsir koyuyorsunuz, sonra da suyun içinde meyve ve sebzeleri iki üç dakika bekletip, ovaladıktan sonra duruluyorsunuz. İşlem tamamlanıyor...

Bir başka konu da üreticilerin, sürekli hayvan gübresi kullandıklarını, dolayısıyla yetiştirdikleri ürünlerin organik olduğunu söyleme alışkanlığı! Oysa Anadolu'nun en küçük köyünde bile, ilaç ve kimyasal gübre satan arabalı satıcılar var ve vızır vızır dolaşıyor. Kamyonlar dolusu kimyasal gübre, koli koli ilaç ve hormon satıyorlar köylülere...

Üstelik öyle ilaç ve hormonlar ki, gelişmiş ülkelerde satışı ve kullanımı yasaklanmış şeyler... Ülkeye sokulan onca ilaç, hormon ve GDO'lu tohum kime satılıyor dersiniz? Sorduğunuzda hiçbir üretici, yoğurdum ekşi demiyor... Ama domatesin fiyatı neden yüksek diye sorduğunuzda, size tohumun çok pahalı olduğunu söylüyorlar...

Peki, bizim yerli tohumlarımıza ne oldu diye soracak olursanız, köylünün elinde yerli tohum mu kaldı diyebilirim...

**ATÖLYE VE TOPLULUK ÇALIŞMALARINA
KATILMAK İSTİYORSANIZ LÜTFEN BİZİMLE
İLETİŞİME GEÇİNİZ.**

TEŞEKKÜRLER

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Bu yıl için 27 öğrenciyi belirledik ve aylık 500 TL. olarak ödemeye başladık.

Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

2023 yılı Nisan ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan aşağıdaki komşularımıza teşekkür ediyoruz. Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz

İslam Cumhuriyet	1.500,00	Hakan Kava	500,00	Ertan Doğmuş	200,00
Sebahat-Sancar Tanışman	1.500,00	M.Semra Çitiloğlu	500,00	Fatma Gökmen	200,00
Aynur Sayar	1.000,00	Mahmure Koçer	500,00	Gamze Karakul	200,00
Görkem Türker	1.000,00	Meliha Bilge	500,00	Şule Berk	200,00
M.İsmet Yakşı	1.000,00	Nuran Güçlübacak	500,00	Zehra Kıracı	200,00
Melahat Önal	1.000,00	Serpil Öztürk	500,00	Gül Berna Sönmez	150,00
Tolgay Güleç	1.000,00	Süheyla Güngör	500,00	İsmet Yılmaz	150,00
Yavuz Faruk Sütçü	1.000,00	Sümbül Topçu	500,00	Keziban Ateş	150,00
Zeynel Abidin Ulusoy	1.000,00	Y.Ayşe Dirican	500,00	Ayten Özdem	100,00
Beyhan Zülaloğlu	700,00	F.Cansel Türkay	400,00	E.Ferhan Sabuncuoğlu	100,00
Ayşegül Kolağasıoğlu	600,00	Hatice Özkan	400,00	F.Alev Akman	100,00
FB	600,00	Ergün Nusret Taşatan	300,00	Filiz Hodul	100,00
Ayfer Erkal	500,00	Oktar Gürcü	300,00	Gloria Yumurtacı	100,00
Behice Egemen	500,00	Behice Erbaşar	250,00	Gülten Çolakoğlu	100,00
Bekir Avunduk	500,00	Cemal Keskin	250,00	Sevim Erdal	100,00
Berrin Uçkun	500,00	Çağrı Acar	250,00		
Emir Candaş Sevinç	500,00	Nuriye Demiroğlu	250,00		
Gönül Öner	500,00	XX	250,00		

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

ÇİĞDEMİM BRİÇ TOPLULUĞU

Briç Topluluğumuz atölye çalışmalarına
2 Mart 2023 Perşembe akşamı
20.00'den itibaren devam edecek.

Perşembe akşamları 20.00'de
Çiğdemim Oğuz Tansel Semt
Kütüphanesine bekliyoruz.

Çalışmalar daha önce temel briç
atölyesine katılmış olanlar içindir ve
Musa Eraslan tarafından
yönetilecektir.

ÇİĞDEMİM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde No:14/A

06530 ÇANKAYA ANKARA

Tel : 0312 285 20 47 - 0530 660 95 83

dernek@cigdemim.org.tr www.cigdemim.org.tr

BİR AVUÇ TOPRAĞA, BİR DAMLA SUYA ÖZEN GÖSTEREREK
DOĞAYA SAYGILI VE DOĞA İLE UYUMLU YAŞAMAYI ÖĞRENMEİYİZ.

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

MAHALLEDE SÖYLEŞİYORUZ

NUMEROLOJİ

ICF Onaylı Yaşam Koçu / Numerolog:
Gülin ÇAKIR ATAĞ

03 Mayıs 2023

Çarşamba

Saat: 20:00

Yer: Çankaya Belediyesi Hasan Ali
Yücel Çankaya Evi, İsmail Hakkı
Tonguç Etkinlik Salonu

**LÜTFEN MAHALLE İÇERİSİNDE ARAÇ KULLANIRKEN HIZ
YAPMAYALIM!**

İYİLİK YAPALIM İZİ KALSIN... Nezih Sayan Anaokulu – Çiğdem Mahallesi

Bizler Nezih Sayan Anaokulu öğretmen ve velileri, 6 Şubat sabahı yaşamış olduğumuz, ülkemizi ve bizleri yasa boğan deprem felaketinden sonra, dayanışmanın gücüne inanarak, çocuklarımız ile birlikte "İyilik Yap İzi Kalsın" projesi kapsamında deprem bölgesinde yaşayan kardeşleri için oyuncak gönderebilmek için bir kampanya başlattık

Bu iyilik adımı damlaya damlaya büyüdü, okul çalışanları olarak bizler kendi sosyal çevremiz ve imkanlarımız ile oyuncaklara ek olarak 180 adet su, 5 koli kırtasiye malzemesi ve 10 koli atıştırmalık, 4 koli bez, 4 koli ıslak mendil, 4 koli hijyen malzemesi, 2 koli kitap, 5 koli kuru gıda vb malzemeleri teslim etmek üzere okulumuzdan üç gönüllü öğretmenimiz, okulların tatil olduğu 14 Nisan Cuma gecesi Hatay için yola çıkmıştır. Hatay merkez, Defne, Antakya ve İskenderun'daki çadır kentlerde dağıtımları yaparak orada bulunan çocuklar ile etkinlikler yapmışlardır.

Bu vesile ile kampanyanın başlatılmasına vesile olan Nezih Sayan Anaokulu Müdürü, Sayın Nilgün Tokgözlü'ye, güzel kalpli öğrencilerimize ve velilerimize, öğretmenlerimize, personelimize ve destek olan tüm iyi kalpli yardımsever insanlara sonsuz teşekkür ederiz.

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

CUMHURİYETİN 100.YILI SÖYLEŞİLERİ

“CUMHURİYET İKTİSADINDA MAKAS DEĞİŞİMİ”
SERDAR ŞAHİNKAYA

10 Mayıs 2023

Çarşamba

Saat: 20:00

Yer: Çankaya Belediyesi Hasan Ali
Yücel Çankaya Evi, İsmail Hakkı
Tonguç Etkinlik Salonu

BAĞIMSIZ, TARAFSIZ, GÖNÜLLÜ...

Yazının başlığını görünce bunun, soğan ile yapılan yeni bir yemek tarifi olduğu düşünülebilir. Ama öyle değil. Hemen her yemekte mutlaka bulunan ama genellikle yardımcı rol üstlenmiş olan, şimdiki kadar kendisini fakirin ekmeğinin katığı olarak tanıdığımız o mütevazı kuru soğanın birdenbire fiyatını aşırı arttırarak başrole yükselmesi, tüm dikkatleri üzerine çekmesi ve haliyle sofraların onur konuğu haline gelmesi üzerine yazılmış bir yağlama yazısıdır bu.

Geçtiğimiz günlerde, hem de akşam vakti pazarın neredeyse dağılma saatine yakın, 100. Yıl İşçi Blokları Semtindeki pazarda kuru soğanın kilosunun 25 TL. olduğunu hayretle gördük. Yine aynı gün sosyal medyada, İzmir’de bir semt pazarından yandaki fotoğrafı paylaşmışlardı; orada da kilosunu 30 TL. imiş.

Bu fiyatları görünce şöyle düşündüm de; aslında biz yıllarca farkında olmadan kuru soğanı çok ezdik, aşağıladık, ona karşı büyük yanlışlar yaptık, kıymetini hiç bilmedik. Artık daha fazla gecikmeden hakkını teslim etmenin zamanı geldi sanırım. Ezdik derken, gerçekten tepesine yumrukla vura vura ezip cücüğünü çıkardık, afiyetle yedik. Örneğin milli yemeğimiz kuru fasulyeyi o olmadan yemiyoruz. Ama sonra da ağzımızı kokuttu diye eleştirip kapris yapıyoruz. Hatta öyle ki, soğanla ilişkisinden dolayı lahmacunu da küçümsüyoruz; burun kıvırıyoruz. Diğer taraftan, onsuz hemen hiçbir yemek olmadığı halde (bir yahnisi, bir de kebabı hariç)

nedense adını başka yemeklere de vermek aklımıza gelmiyor. Soğansız pişen nadir yemeklerden biri olduğunu bildiğimiz menemene bile meğer soğan konuluyormuş. Sağ olsun, Vedat Milor’un yaptığı anket sonunda öğrenmiş olduk. Hangi yemeğin tarifine baksak genellikle şöyle başlar: “Önce soğanlar ince ince doğranır, sonra hafif ateşte bir miktar yağda öldürülür.”

Esasında soğanı çok seviyoruz, fakat sevgimizi hiç belli etmiyoruz. Belli etmemek bir yana, “Tabak (debbağ) sevdiği deriyi yerden yere çarpar.” atasözündeki gibi, o çok sevdiğimiz soğana yapmadığımızı bırakmıyoruz; eziyoruz, soyuyoruz, doğruyoruz, öldürüyoruz.

Fakat öyle anlaşılıyor ki, belli etmemiş ama soğan bütün bunlara fazlasıyla içerlemiş; içinde biriktirmiş, şişmiş de şişmiş. Fırsatını yakalayınca da şimdi acısını çıkarıyor, adeta yılların intikamını alıyor.

Halbuki bundan daha birkaç ay önce kışa girerken, kamyonetlerin kasalarında çuvalar içinde üst üste yığılmış bir halde alıcı bekliyordu. Satıcılar, kamyonetin cızırtılı hoparlöründen “kışlık sovanın” diye bağırarak mahalle aralarında satmaya çalışıyorlardı. Oysa şimdi aynı soğanı insanlar marketlerde tane ile tarttırıp almaya başlamışlar. Tane olarak aldıkları soğanların barkodlu fiyat etiketini de sosyal medyada paylaşıyorlar.

Pazarda soğan tezgahlarına yaklaşan insanlar, 25 TL’yi görünce kaçarcasına uzaklaşıyorlardı. Sanki soğan, bütün bunların farkında ve tadını çıkarıyormuş gibi geldi bana. Artık her neye güveniyorsa, belli ki hep böyle fiyatını arttırarak başrolde kalacağını ve sofraların yıldızı olmaya devam edeceğini sanıyor. Tezgahlarda fiyatına bakıp hızla uzaklaşanları gördükçe, eminim ki dili olsa “Hadi bundan sonra da sıkıysa yine tepeme vura vura ezin ya da ince ince doğrayıp öldürün de göreyim bakalım. Artık cücüğümü biraz zor yersiniz.” diyecekti.

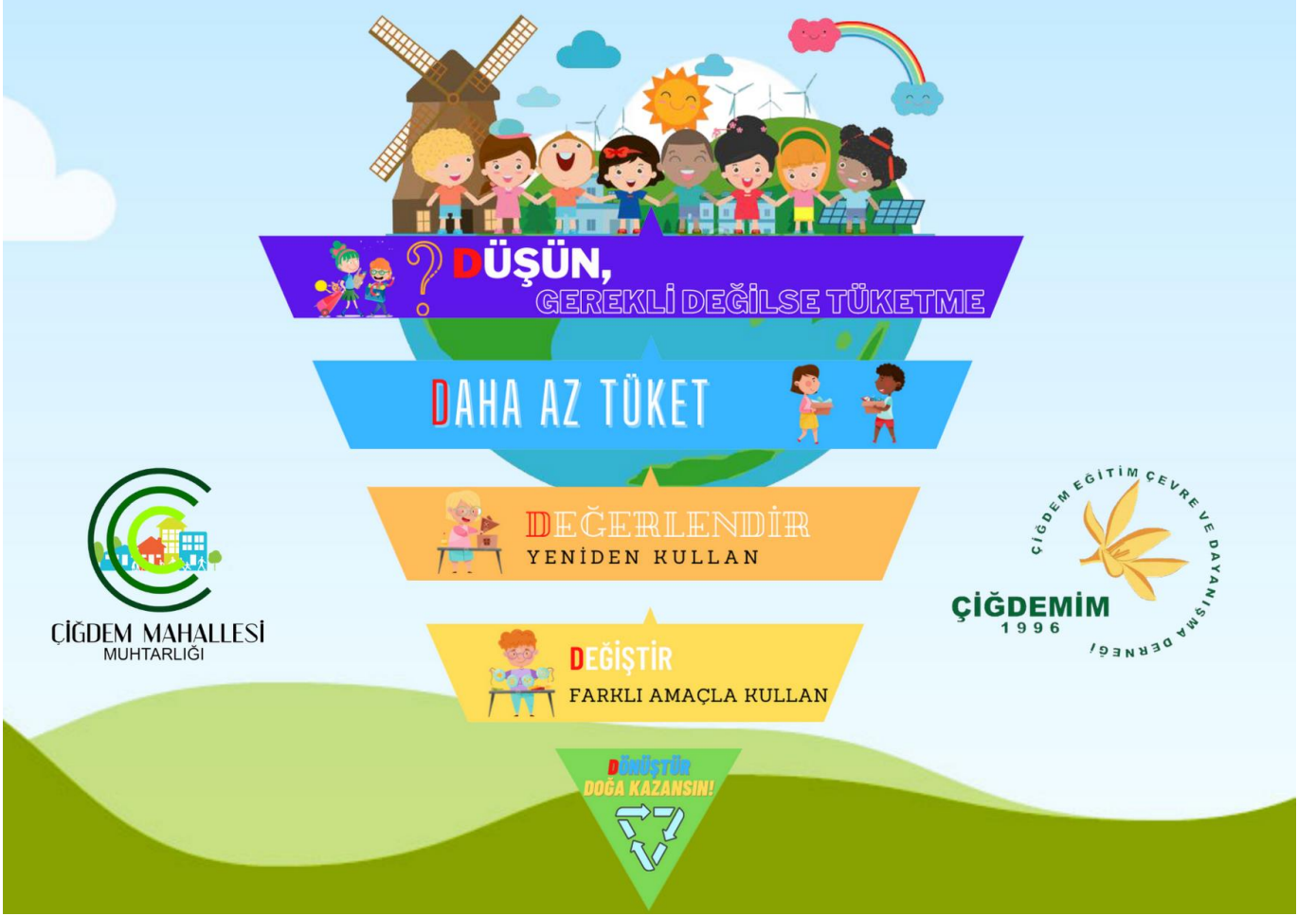
Söyleyecek bir şey yok. Aslında haklı. Görünen o ki, eski günler mazide kaldı. Şurası bir gerçek; yok öyle artık, kuru fasulye ile soğan yedik; ağzımız kokacak, çevremizdekiler rahatsız olacak diye sakız çiğnemeler, karanfil yutmalar; soğan sevgisini inkar etmeler. Aksine şimdi, eğer bu fiyatlarla soğan yenilebiliyorsa, bunu göstermek için insanların yüzlerine yüzlerine üfleme zamanı.

Soğanın kabuğunun nelere yaradığını anlatan; soğan kabuğunu nasıl kullanabileceğimizi gösteren haberler ve videoların yayılmaya başlaması yakındır.

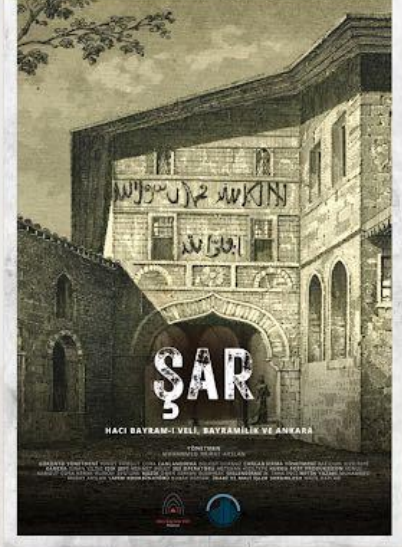
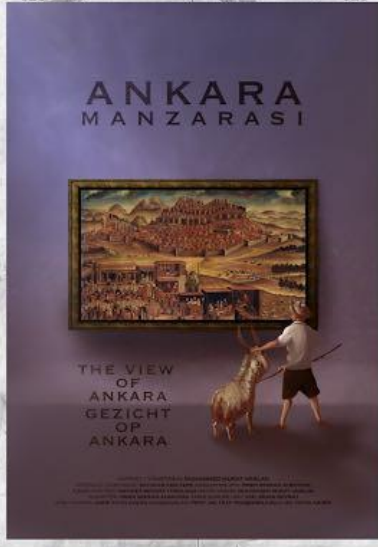
Aslına bakarsanız, soğanın hakkını teslim etmek için çok geç kaldık. Bundan sonra ne yapabiliriz; bari onu düşünelim. Bir şekilde kendisinden özür dilemeye çalışsak, hatalarımızı anladığımızı, bir daha o hatalara düşmeyeceğimizi belirtsek, bizi anlar mı acaba? Hadi diyelim ki anladı; büyüklük gösterip de affeder mi; eski mütevazî günlerine tekrar döner mi? Şayet yine eski günlerdeki gibi fakirin ekmeğine katık olursa, şunu bilsin ki; artık kabuğunu soyarken gözlerimizden akan yaşlardan kesinlikle şikayetçi olmayacağız. Çünkü o yaşlar, soğanın acısından değil, sevinçten olacaktır.

İnternette, Çin’de sahte yumurta yapımıyla ilgili görüntüler var. Bir aralar haberlere de konu olmuştu. Bugün yarın, kuru soğanın çakması da piyasaya sürülürse hiç şaşımayalım. Eğer öyle bir şey olursa yakında “kokusu” çıkar zaten.

(NOT: Fotoğraflar sosyal medyadan alınmıştır.)

Gönüllülük bir yaşam biçimidir ve aynı zamanda bir öğrenme sürecidir. Tanımlanmış görevleri, maddi bir beklenti olmadan, toplumsal sorumluluk bilinciyle ve katılımcılık anlayışla gerçekleştirmek ve bunu yaparken bilgi, beceri ve birikimlerini toplum yararına kullanmaktır. Gönüllülük asla keyfilik ve boşa zaman geçirmek değildir.

17 Mayıs 2023
Saat: 20.00

İKİ BELGESEL BİR YÖNETMEN

Belgeseller: Şar ve Ankara Manzarası

Konuk: Muhammed Murat Arslan
(Yapımcı - Yönetmen)

Yer: Çankaya Belediyesi Hasan Ali Yücel Çankaya Evi İsmail Hakkı Tonguç Etkinlik salonu

Yardımlaşma ve dayanışma olmayan bir toplumda
bencillik baş göstermeye başlar.

Yazım kurallarında en çok karıştırılan / hata yapılan konulardan biri olan “de, da ve ki” ekleri / bağlaçlarıyla ilgili küçük testlerimize devam ediyoruz. Yazım bilginizi kontrol etmek ister misiniz? Doğru yanıtları dergimizin **41.** sayfasında bulabilirsiniz.

Soru 1: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yapılmıştır?

- a. Sorular da çok güzeldi.
- b. Köfte İnegöl'de yenir.
- c. İçin de bulunduğun durumun farkında mısın?
- d. Arabada beş, evde on defa söyledim.

Soru 2: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yoktur?

- a) Çocuklarda sanıyor ki, kredi kartıyla ödeme yapınca para harcamıyoruz.
- b) Evlenipte ne yapacaksın?
- c) Düğün içinde kredi çekmiş.
- d) Boşanınca bir daha çocuğunu da göremedi

Soru 3: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yapılmıştır?

- a. Bir de baktım ki evde hiç süt kalmamış.
- b. Hangisinde katkı olmadığını söyle de bilelim.
- c. O ürünün için de zararlı yağlar da var.
- d. Sen de bizimle oynamak ister misin?

Soru 4: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yoktur?

- a. Sanmaki açım.
- b. Yetkili açıklama yapacakmı ki?
- c. Kafamı kaldırdımki karşımda seni gördüm
- d. AFAD başkanı diyor ki, elli binden fazla insanımızı kaybetmiş durumdayız.

Soru 5: Aşağıdaki tümcelerin hangisinde yazım yanlışı yapılmıştır?

- a. Belki yarın bize gelir.
- b. Anladımki söylediklerimi dinlememiş.
- c. Soğuklar bastırınca saksıdaki çiçek soldu.
- d. Bu evin ötekinden daha büyük.

Sokak Köpekleri

Merhaba,

İki yıldan uzun süredir Şirindere bölgesinde düzenli besleme ve Şirindere ile mahallemizin diğer bölgelerinde, belediyeler ve hayvanseverlerle kısırlaştırma çalışmaları yürütüyoruz. Bu çalışmaları da sizlerle paylaşıyoruz. (https://www.cigdemim.org.tr/?page_id=13579)

Gelen mama desteğinin çok azalması nedeniyle Şirindere köpeklerinin beslemesini 3 günde bir ancak yapabiliyoruz. Destek devam etmezse bu süre daha da uzayabilir. Bu durumda köpeklerin yiyecek bulmak amacıyla mahalle içlerine gelebileceğini lütfen göz önünde bulunduralım. Destek devam ettiği sürece biz de orada beslemeye devam edeceğiz.

Düzenli bağış yapan komşularımıza çok teşekkür ediyoruz ve desteğinizi bekliyoruz. Katkılarınızı aşağıdaki banka hesabına gönderebilir veya derneğimize makbuz karşılığında teslim edebilirsiniz. Ayrıca mama alıp getirerek veya kargoya vererek de destek olabilirsiniz. Bunların dışında kapınıza gelip destek isteyen olursa itibar etmeyin. Öyle bir bağış toplama yöntemimiz yoktur.

HESAP NUMARAMIZ : ÇİĞDEM, Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şb. 4379 – 0161669 - IBAN : TR320006400000143790161669

NOT: Derneğimiz tarafından sadece Şirindere bölgesinde düzenli besleme yapılmaktadır. Bunun dışında mahalle içerisindeki diğer köpekler her bölgede bulunan hayvansever komşularımız tarafından beslenmektedir. Mama hesabımızın son durumu ve bağışçılarımızın listesi aşağıdadır. Az çok demeden katkı veren herkese teşekkür ediyoruz.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2021 YILI ÖZETİ					
Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Açıklama	
31.12.2021	44.480,60	-44.207,60	273,00	15 ŞUBAT'DAN 31.12.2021' kadar 590 PAKET MAMA ALDIK VE DAĞITTIK	
		2022 yılına devir	273,00	230 FARKLI KOMŞUMUZDAN DESTEK GELDİ 183 SOKAK KÖPEĞİ KISIRLAŞTIRILDI	
ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2022 YILI ÖZETİ					
Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Açıklama	
31.12.2022	81.317,10	-80.228,54	1.088,56	2022 yılında 444 paket mama dağıtıldı	
		2023 yılına devir	1.088,56	60 SOKAK KÖPEĞİ KISIRLAŞTIRILDI	
ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2023 YILI ÖZETİ					
Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Alınan mama paketi (15 kg)	Toplam Kısırlaştırılan Köpek Sayısı
30.04.2023	21.978,00	-19.776,13	2.201,87	104	249
1 - 30 NİSAN 2023 TARİHLERİ ARASINDA MAMA DESTEĞİNDE BULUNAN AŞAĞIDAKİ KOMŞULARIMIZA TEŞEKKÜR EDİYORUZ					
AYDAN AKYILDIZ			FATMA ALEV AKMAN		MÜFİT ERDİL
AYLAR POYRAZ			FATMA ÖZTÜRK		NATİKA GÜLSEN UYSAL
AYŞE DİLEK ŞİMŞEK			FATMA SERAP ÇİNAR		NESLİHAN AYYILDIZ ŞAHİN
AYŞE GÜLAY TOKSÖZ			GÖKÇEN YILDIZ		NURSAL YALÇIN
B.EGEMEN -D.EGEMEN			GÜL BALCI KARAKÖSE		PARS INTERNATIONAL TEKNOLOJİ LOJİSTİK DANIŞMANLIK
BEYHAN ZÜLALOĞLU			GÜLDEN TUNCAY		SERPİL KAYMAZ
BİLGE KARABULUT			GÜZİN TİMUR		ŞEBNEM ÖZDEN
BİLGE SAY			İLKER BİNGÖL		ŞULE KÖKHAN
DENİZ DURAN-NAZLI KOÇYİĞİT			İNGİLİZCE KK. ALEV AKMAN		ÜLKÜ OĞUZ
DENİZ GÜR			İNGİLİZCE KK. ALEV AKMAN		YUSUF KONMAZ
DİLDE ECEM AKSOY			İSLAM CUMHURİYET		ZEHRA KIRAÇLI
ELMAN YURDAKUL			M.SEMA ÇİTİLOĞLU		ZELİHA HANDAN HAKTANIR
ELVAN ESKİ ÖZTÜREL			METİN TAKAK		ZÜHRE ELİF ER
FATİH FETHİ AKSOY					

Birçok kişi çocukluk, gençlik ve askerlik anılarından bahseder fakat çoğunlukla bu konuştukları lafta kalır, kimse yazıya dökmez. Kalıcı hale getirmek için bu anılar yazılmalıdır. Geçenlerde bir gazete haberinde Kore gazisi dedesinin tuttuğu günlük eline geçince nasıl sevindiğini anlatan bir kişiyle ilgili haber okumuştum. Elimizden geldiği kadar bu anılarımızı yazmalıyız.

“Bülbülü Öldürmek” Harper Lee’nin kitabı, ABD’nin Alabama eyaletinde geçiyor. Küçük bir çocuğun gözü ile anlatılmış. Basit bir yazım ama klasik romanların arasına girmiş. “Saksağana istediğin kadar vur, vurabilirsen ama bülbülü öldürmek günahtır” der, yazar Harper Lee.

Doğup büyüdüğüm Tekirdağ şehri genellikle eğimli bir yere kurulmuştur. En düz yeri sahilidir. Orası da 1956

yılında doldurulmuş ve Londra Asfaltı dediğimiz düz bir yer olmuştur. Eski fotoğraflardan görüyoruz ki denizin bittiği yerden itibaren meyilli arazi başlamakta. Bu konumun avantajı olduğu kanısındayım çünkü her yerden deniz görülebilmektedir.

Çocukluğumuzda Altınova ve Barbaros’a yürüyerek giderdik. Bizim ev Peştamalcı Caddesi’nin sonundaydı, bayırdan inip un fabrikası, şaraphane iskelesi, eski cezaevi önünden futbol sahasının yanından geçerdik. Altınova başlayınca, bostan zamanıysa nefis kavun kokuları gelirdi burnumuza. İçime çekerdim bu memleketimin bostan kokusunu. O yıllarda hibrit tohum yoktu; doğaldı her şey.

Denize gidip aynı yoldan dönerdik. O yıllarda

binalar çok olmadığından, yol denizin bittiği yerdeydi. Bazen yoldan bazen de top oynaya oynaya kumdan yürürdük. Kumdan yürürken ayakkabılarımızı elimize alırdık.

Daha sonraki yıllarda arabalar çoğaldıkça Kumbağ’a gitmeye başladık. Öğretmenler plajı günlük kabul ettiği için orasını tercih ederdik.

Peştamalcı’daki evimizin sahile bakan yamacında otururduk ve çeşitli hayallere dalaridik. Marmara Adası’na mı gitmezdik, denizin ortasındaki dubaya mı yüzmeydik. İskeleyden atlayıp dalarak iskelenin öbür ucundan mı çıkmazdik. Gelen gemi veya şileplerin yüksekliğini hesaplar oradan balıklama atlayacağımız günlerin gelmesini isterdik.

Kiraz festivalindeki güreşlere gider, kendimizi başaltı güreşçisi olarak hayal ederdik. Pehlivanların yaptığı peşrevleri ezbere bilirdik. Cazgırları ve söyledikleri manileri iyice dinlerdik. Mayıs sonunda bağımızdaki turfanda kiraz ağacına çıkıp yemeyi dört gözle beklerdik. Sonra Napolyon kirazı zamanı gelince ellerimizin mor rengine boyanmasına bayılırdık. Vişne zamanında ise topladıklarımızı yemez, sepet ile toplar, annemizin reçel veya vişne suyu yapmasını isterdik. Bahçemizin altında bayırda otururken vişne suyunu yudumlardık. İşte ben onun için “Bayırları Severim”. Onlarda kendimi bulur, dinlerim.

Bizim bayırda eskiden kilise varmış, o aklıma gelmeden veya bilmeden orada oynamıştık, yuvarlanmıştık belki de... Deniz kenarında deniz banyoları varmış. Ben onları görmedim ama evimizin önünde denize çok defa girdim. Deniz kirlenmeden çok önceleri tabii ki...

Tekrar üzüm bağımıza dönersem, vişnelerin toplanmasından sonra bağın üzümü toplanıp şarap fabrikasına verilir. Tam sonbaharda ise muşmula (döngel) ve ayva toplandıktan sonra hasat biterdi. Vişneden annemin bayramlarda likör yaptığını bilirim.

Namık Kemal Ortaokulu ve Sanat Enstitüsüne giderken yine bayırları çıkardık. Okulun arka kısmında hafif meyilli olan arazide oturur, teneffüs aralarını değerlendirirdik.

Evet, meslek hayatımda da bayırları sevdim, çünkü düz yerler dolma yerler olabileceği için eğimli yerlerden hiç kaçmadım, evimi yine bayır yerlerden aldım. Bayırları hep sevdim. Tekirdağ'da bayır olduğu için hep sevdim.

İbrahim Uzun; *Trakların İzinde Bizante'den Tekirdağ'a* adlı kitabında yazdığı gibi; Traklar, Romalılar, Bizanslılar Tekirdağ'ı sevmiş, "Cennete geldik" demişler. Fatih'in gözde şehri olmuş, Evliya Çelebi'nin "Cennet Bağ"ı olmuş. Namık Kemal'in doğduğu, Atatürk'ün 57. Tümen'i kurduğu yer olmuş.

Daha sonra, üniversiteyi okuduğum şehir Zonguldak, her taraf merdivenli ve bayır, yokuş. Çarşıya indin mi , dolmuş ile eve çıkman gerekli. İlk yıl okula yakın bir ev tutmuştuk, yürüyerek okula gidip geliyorduk. Arabaya binmeye gerek duymadık. Çarşıya bile bayır aşağı yürüyerek gidiyorduk. Pazar alışverişi yapıp dolmuşla eve çıkıyorduk. Mahallemizde bakkal da vardı, Ekmek ve bunun gibi şeyleri oradan alıyorduk.

Okula veya çarşıya giderken Ülkü Ocakları binası olduğu için uzun taraftaki merdivenlerden iniyorduk. (Türkiye Taşkömürü Kurumu) TTK'nın bir çok biriminin olduğu aradan iniyorduk. Orada Ereğli Kömürleri İşletmesi (EKİ) zamanında işletmenin büyük bir ekmek fırını vardı. Bazı günler vardiya sonunda buradan bize tayı verirdi. Kadırga yokuşu dediğimiz semtte Ülkü Ocakları ve (Milliyetçi Hareket Partisi) MHP vardı. Bize saldırır diye eve çıkarken Rüzgarlı dolmuşu ile veya 467 Evler semtinde Rüzgarlımeşe mahallesine giderdik.

Zonguldak bayırlarını sevmek pek mümkün değildir. Çok dik bayırlardı. O yıllarda sigara da içtiğimiz için ne kadar da genç olsak zorlanırdık.

ATIK İLAÇLAR DOĞAYI KİRLLETMESİN

ATIK İLAÇ

ÇÖPE DEĞİL

ÇEVRECİ ECZANEYE

Artık ihtiyacınız olmayan veya son kullanım tarihi geçmiş ilaçlarınızı çöpe atmayıp aşağıdaki eczaneye teslim edebilirsiniz.

YENİ GÖKKUŞAĞI ECZANESİ – Atrium İş Merkezi

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

ÇİĞDEM
1996

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

29MAYIS
pazartesi

Saat: 20:00

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EDEBİYAT TOPLULUĞU

Edebiyat topluluğumuz Mayıs ayında
Franz Kafka'nın
Dönüşüm romanını okuyup tartışıyor.

*Çiğdemim Kültür Evi

Tel: 2852047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
www.cigdemim.org.tr

Bizim milletimiz, vatani için, hürriyeti ve
egemenliđi için fedakar bir halktır.

18 Mart'ın ardından yoğun duygularla akşam vakti yola çıkıyoruz. Neleri göreceğimizin bilincinde, şimdiden yüreğimiz bedenlere sığmakta zorlanırcasına. Cenk çok mutlu. Haftalardır bu geziyi bekliyor. Yolumuz uzun ama bizi bekleyen topraklara değer, yorgunluk da uykusuzluk da. Gün doğarken Çanakkale'deyiz.

"Çanakkale Geçilmez" sözünden, Seyit Onbaşı gibi kahraman Türk askerlerimizin çabaları ve gayreti ile düşman gemilerini suya batırdığını hatırlıyoruz. Millî Mücadele döneminde gerek Nusret Mayın Gemisi gerek karadan yapılan top ve tüfek atışları ile düşmanlar için Çanakkale Boğazı'nı geçmenin imkânsız olduğunu anlıyoruz. Komşularımızdan birinin Deniz Kuvvetleri'nde kaptan olduğunu öğrendik. Can Bey gemi seyir defterine yani jurnale geminin seyir rotası gibi gemiyle alakalı bilgilerin yazıldığını anlattı. Örneğin Kilitbahır bölgesi geçildiğinde "Saat 10.30 Kilitbahır geçildi" yazılır. Bu, tüm dünyadaki boğazlar için aynıdır. Çanakkale hariç! Çanakkale Boğazı seyri tamamlandıktan sonra jurnale "Çanakkale çıkıldı" yazılır çünkü bilirler ki **"Çanakkale Geçilmez!!"**

Eski çağlarda **HELLESPONTOS** ve **DARDANEL** olarak anılan Çanakkale, M.Ö. 3000 yılından beri yerleşim alanı niteliğini korumuş. Erken Bronz Dönemi'nden bu yana önemli bir yerleşim merkezi olan Çanakkale, Çanakkale Boğazı sayesinde Anadolu ile Avrupa ve Akdeniz ile Karadeniz arasındaki bağlantıyı sağlayan iki

geçit bölgesinden biri. Bu özelliği nedeniyle oldukça zengin bir tarihi var. Yörede yaşayan topluluklara ekonomik ve askeri üstünlük sağlamış, onlar da uygarlık alanında çağdaşlarını geçmişler. Ancak bu durum, yöreyi çeşitli göç ve istila hareketlerinin hedefi yapmış. Değişik tarihlerde yerleşmek ya da yağmalamak amacıyla bölgeye gelenler olmuş, her iki durumda belirli kültür alışverişini yoğunlaştırmış. Bu kültürel yoğrulma, yüzyıllar boyu kesintilerle sürmüştü, bunun sonucunda oldukça renkli bir kültür mozaigi ortaya çıkmış. Boğazın en dar yerinde Fatih Sultan Mehmet döneminde Rumeli yakasında Sestos dolaylarında Kilitbahır,

Anadolu yakasında Abydos dolaylarında Sultaniye (Kale-i Sultaniye) ya da Çanak Kalesi adı ile anılan kaleler yapılmış. Bugünkü Çanakkale ilinin adı Anadolu yakasındaki **Çanak Kalesi**'nden gelmekte.

Kordonda bulunan otelimizde deniz manzarası eşliğinde kahvaltımızı yapıyoruz. Martılar bize hoş geldiniz diyorlar, dans ederek. İzmir'i anımsatıyor bana; yüreğimde tüten memleketimin havası var burada. 9.30 feribotuna yetişiyoruz. Herkes soğuğa rağmen güverteye atıyor kendini, o anın kıymetini bilircesine. Feribotla kıyıya yanaşırken Değirmen Burnu Tabyası'nın hemen arkasında yer alan **"Dur Yolcu Yazısı"** bizi karşılıyor. 1960 yılında bölgede askerlik yapan **Seyran Çebi** tarafından kendi imkanları ile yapılan bu yazıda Şair Necmettin Halil Onan'ın Dur Yolcu şiirinin ilk iki dizesi yer alıyor:

"Dur Yolcu

Bilmeden gelip bastığın

Bu toprak

Bir devrin battığı yerdir"

İstanbul'un fethi sonrası 1462 yılında Çanakkale Boğazı'nın en dar noktasına yapılan Kilitbahir Kalesi mimarisi ve tasarımı ile sanat tarihi kitaplarına konu olmuş. Bu kaleye aynı zamanda 'denizin kilidi kalesi' de denilmekte. **1452**'de İstanbul kuşatması sırasında Papalık Donanması'nın Bizans İmparatorluğu'na yardım etmesini önlemek amacıyla Fatih Sultan Mehmet tarafından Çanakkale'nin karşısındaki Kilitbahir köyünde yaptırılmış. Kuşbakışı bakınca üç yapraklı yonca görüntüsüne sahip. Yapılan çalışmalarla 'yaşayan müze' haline getirilen Kilitbahir Kalesi'nde, kaledeki günlük hayat; **Pîrî Reis** bölümünde, Türk denizci Pîrî Reis'in hayatı ve Kitab-ı Bahriye; Kilitbahir sinevizyon bölümünde, Kilitbahir Kale Müzesi ve Kilitbahir Kalesi hakkında bilgileri içeren belgesel; Engelsiz Müze bölümünde, Osmanlı kalelerinin mimarisi, savunma, ibadet ve gündelik hayatı vb.bugünün teknolojisi kullanılarak anlatılıyor.Kalenin restorasyonu sırasında bulunan **Çanakkale Savaşları**na ait eserler ile seramik tabaklarda sergileniyor. Giriş ücreti 15 TL olan kale müze kartlılara 65 yaş üzerine ve tabii ki Cenk ile bana ücretsiz. Engellilerin özlük haklarında o kadar çok şey eksik ki. Neyse ki müze girişlerinde hatırlamışlar bizleri. Kaleyi mutlaka ziyaret etmelisiniz. Kilitbahir Kalesi'nin hemen yakınında ayrıca Namazgah Tabyası, Mecidiye Tabyası bulunuyor

Boğaza girerken zırhlıları ile hem Asya hem Avrupa yakasındaki tabyalarımızı amansız bir şekilde bombardıman eden gemilerin hedeflerinden biri Mecidiye Tabyası'dır. Bu bombardıman neticesinde hemen hemen bütün subay ve neferlerini kaybetmiş. Yerel rehberimiz emekli coğrafya öğretmeni Cemil Bey'den dinlediğimize göre darmadağın olmuş bütün top bataryalarına bakan Seyit Onbaşı, bir tane sağlam batarya görür, yanında da 4-5 tane top mermisi. Boğaza giren bir gemilere bakar bir mermilere bakar ve der ki "Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm" . Annesinin öğrettiği bu duayı defalarca tekrar ettiğini söyler. 271 kiloluk mermiye yönelir. Mermiyi alır ve merdivenleri çıkarak, topun ağzına verir. İkinci denemesinde bir zırhlıyı vurur. Cemil Bey'in gözyaşları içinde anlattığı hikâyeyi dinlerken insanın tüyleri diken diken oluyor. Yıllar sonra Havranlı Seyit Onbaşı'dan mermiyi tekrar kaldırmasını isterler ve hiçbir şekilde kaldıramaz. Bu anıt onun kahramanlığının simgesi olarak yapılmış.

1958 yılına kadar savaşın yapıldığı bu yarımada giriş yasakmış. 1958 yılında yasağın kaldırılmasıyla yurt çapında yapılan bağış kampanyasında toplanan bağışlarla bu abidenin yapımına başlanmış. Abide 41 m 70 cm boyunda. Abidenin ilk 40 metrelik bölümü **Mehmetçiği**, kalan 1m 70cm ilk bölümü ise, Çanakkale Savaşı'nın kazanılmasını sağlayan **Atatürk**'ü ifade eder. Anıtın etrafında cam yazıtların üzerinde 18 adet isim yazıyor. Sembolik mezarların mezar taşı olarak adlandırılan yerlerinde bulunan cam levhalarda önlü arkalı 36 isim yazıyor. Çanakkale Savaşı'nda birebir savaşarak hayatını kaybeden 54408 Mehmetçiğin isimleri burada yazılı. Abideyi gezerken diğer mezarlardan ayrı tutulan bir mezar daha göreceksiniz. O Meçhul Asker mezarı.

Anzaklar Conkbayırı civarlarında Mehmetçik ile savaşırken, Anzak askerinden bir tanesi Mehmetçiğimizin kafasını keser ve ülkesine götürür. Bu olaydan haberdar olan ülkemizin temasları sonucunda askerin kafatası buraya defnedilir.

Çanakkale Savaşları sırasında en kahraman birlik **57. Alay** olmuş.57. Alay'ın bulunduğu bölgeye Anzaklar tarafından çıkarma yapılmış. Yarbay Hüseyin Avni Bey'in komutasında olan bu alay, 19. Tümen Komutanı Mustafa Kemal'e bağlıymış. Bu alayda 3400 şehit verilmiş. Bu alaydan geriye 80 kişi kalmış. Dünyanın en şerefli alayı olduğu söylenen bu alayda 57.Alay'ın sancağı yere hiç düşmemiş. Sancağı taşıyan son şehit bayrağı ağaca asarak şehit olmuş. Burası temsili bir şehitlik. Gerçek şehitlik ise Bomba Sırtı'nın güney ucundaki Çataldere Vadisi içinde bulunuyormuş. Günümüzde bu alaya olan saygıdan dolayı Türk ordusunda 57.Alay bulunmamaktaymış.

Kuzey cephesinin en önemli noktası olan Conkbayırı. 25 Nisan – 6

Ağustos arasında gerçekleşen kara çıkartmasında Anzakların indirilmiş olduğu Anzak Koyu'nun sırtlarında bulunmakta. Savaşın en kanlı muharebelerinden biri burada gerçekleşmiş. **Atatürk**'ün askerlerine **"Ben size ölmeyi emrediyorum, siz ölünceye kadar geçen sürede başka kuvvetler ve başka komutanlar yerlerinizi alacaktır"** dediği yer burasıdır. Yarımadayı bir güne sığdırmak zor. Bence 2 gün ayırmanız iyi olur. Sahra Hastanesine doğru yoldayız.

Şahindere Şehitliği ve o günlerin canlandırıldığı açık hava Sahra Hastanesi Alçıtepe'de. Sahra Hastane Müzesi ziyaretçilerine savaşın hastane ortamını çok etkileyici görsellerle sunuyor. Burayı mutlaka görmemiz gerekir. Dünyanın en kanlı savaşının yaşandığı Gelibolu Yarımadası'nda savaş devam ederken hastanelerin o dönemki anları birebir yaşatılıyor. Hepimiz çok etkileniyoruz. Betimlemeler o kadar gerçekçi ki o anları yaşıyoruz adeta. Çanakkale Savaşları Gelibolu

Tarihi Alan Başkanlığı, Çanakkale Savaşları sırasında Alçıtepe köyünde hastane olarak hizmet veren Tarihi binayı Konya Selçuklu Belediyesi ile ortak işbirliği çerçevesinde restore ederek Açık Hava Müzesi haline getirmiş .Alçıtepe Köyünde Şelale Restoran'da nefis köfteyle midemizi ödüllendiriyoruz.

Heyecanla beklediğimiz Şehitler Abidesi'ndeyiz. Gelibolu Yarımadası'nın en çok ziyaret edilen ana ziyaret noktası olan abide, Eski Hisarlık Burnu üzerinde yer almakta. İkinci Anafartalar Zaferi'nin 45. yıldönümü olan 21 Ağustos 1960 tarihinde ziyarete açılan Çanakkale Şehitler Abidesi, Çanakkale Muharebelerinde şehit düşen tüm askerlerimizi simgelemekte ve onların anısını yaşatmaktadır. Mimarı Doğan Erginbaş'ın kendi ifadesiyle abide *Tüm coğrafyalardan gelen şehitlerimizin toplu bir şekilde göğe yükselişini* temsil etmektedir. Ayaklarının üzerinde muharebe anlarını yansıtan kabartma rölyefler bulunmakta. Şehitlikte Çanakkale muharebeleri sırasında şehit düşen ve bugüne kadar isimleri tespit edilebilmiş 59.408 şehidimizin isimleri bulunmaktadır. Yine sembolik şehitliğin önünde muharebe dönemini yansıtan 45 m uzunluğunda bir rölyef bulunmaktadır. Rölyefi geçtikten sonra, sembolik şehitliğin başlangıç bölümünde meçhul asker mezarı ve Mustafa Kemal Atatürk'ün 1934'te müttefik askerleri için söylediği sözlerin yer aldığı mermer bir kitabe bulunmaktadır. Arıburnu muharebelerinden sonra bir Anzak askerinin yanında Avustralya'ya götürdüğü ifade edilen ve bir Türk askerine ait olan kafatası, yıllar sonra 10 Mart 2003 tarihinde Türkiye'ye teslim edilmiş olup 18 Mart 2003'te resmî törenle bugünkü noktaya defnedilmiş. Din, dil, ırk ayrımı olmadan savaşan binlerce kişi. Ne için öldü bu kadar insan? Hiç düşündük mü? Vatan elden gitmesin diye, genç, yaşlı, kadın, erkek, çoluk çocuk demeden ölüme giden binlerce insan. Bu insanlara çok şey borçluyuz çok, en başta da canımızı...

.....**Uzak diyarlardan evlatlarını
harbe gönderen analar!
Göz yaşlarınızı dindiriniz.
Evlatlarınız bizim bağrımızdadır.
Huzur içindedirler ve huzur içinde rahat uyuyacaklardır.
Onlar, bu toprakta canlarını verdikten sonra artık
Bizim evlatlarımız olmuşlardır.
Mustafa Kemal ATATÜRK 1934**

Bozulmamış kıyı ormanlarının, yeşil tepelerin, altın rengi kumsalların ve masmavi denizin huzur verdiği atmosferin, vatanlarını korumak için cesurca savaşmış şehit düşen Türk askerleri ve diğer askerler için mükemmel bir dinlenme yeri olduğunu hissetmek huzur veriyor. Yarımada'dan feribotla ayrılırken yüzlerde yorgunluktan çok hüznün hakimiyeti.

İzmir'in Kordon'u olur da Çanakkale'nin olmaz mı? Şehrin en hareketli yeri olan Kordon boyunca birçok kafe ve restorana bulunuyor. Yılın 300 günü rüzgârlı olan Çanakkale bize kıyak geçti sanırım. Kordon boyu yürümeye devam ettiğinizde karşınıza **Truva Atı** çıkacak. Efsaneye göre **Truvalı Paris**'in Sparta kralının karısı **Helen**'i kaçırmaması ile iki şehir savaşa tutuşur. Uzun yıllar devam eden savaş nihayetinde Paris'in Sparta'nın en iyi savaşçısı olan Akhilleus'u ok ile öldürmesi ile Truva lehine neticelenir. Spartalılar bir barış hediyesi olarak

Truva'ya tahta bir at heykeli gönderirler. Şehrin kapıları açılır ve ait içeri alınır. Aslında bir intikam planının ürünü olan atın içinde Spartalı askerler doludur. Karanlıktan sonra herkes uyurken askerler attan çıkıp, herkesi katleder ve Truva düşer. Bu hikâyenin konu aldığı Brad Pitt'in başrollerinde oynadığı **Troya** filminde kullanılan attır. 2004 yılında Çanakkale'ye hediye edilen at Kordon'da sergileniyor. Gecesi ayrı gündüzü ayrı güzel olan bu anıtın önünde fotoğraf çektirmeyen yoktur.

İkinci günümüzün sabahında denizin kokusunu, martıların şarkısını içimize doldururcasına yürüyerek Deniz Müzesi ne gidiyoruz.

Çanakkale Çimenlik Kalesi'nde bulunan Çanakkale Deniz Müzesi, Çanakkale mücadelesinin kutsal mirasına ev sahipliği yapıyor. Deniz Kuvvetleri Komutanlığına bağlı olduğu için askeri bir müze olarak geçiyor. Bu nedenle Şehitlik'i gezdikten sonra mutlaka yolunuz buraya da düşmeli. 1915 mücadele ruhunu diri tutacak ve gelecek nesillere bu mücadele ruhunu anlatabilmek adına müze 1982 yılında inşa edildi. Geniş bir sahayı kaplayan müze içerisinde soluklanabileceğiniz geniş bir park var. Çimenlik Kalesi, Nusrat mayın gemisinin güzel bir maketi, Çanakkale savaşını anlatan onlarca resim ve fotoğraf, kütüphane, savaşta kullanılan silahlar, mermiler, askeri elbiseler ve o günü anlatan birçok miras yer alıyor. Cenk tam bir müze canavarı zaten, burayı çok sevdi tabi bizler de.

Şehre gelip de Aynalı Çarşı'yı görmeden olmazdı. Çanakkale Türküsünde adı geçen meşhur Aynalı Çarşı. Çarşı 1890 senesinde II. Abdülhamit döneminde şehrin Musevi cemaatinin

ileri gelenlerinden Eliyau Hallio tarafından yaptırılmış. Bu yüzden de ilk başta adı Halyo Çarşısı imiş. Ancak girişindeki aynalardan dolayı insanlar buraya Aynalı Çarşı demiş. Gelibolu Savaşı'nda bombalanarak yıkıntı haline dönen çarşı İngiliz işgali sırasında ahır olarak da kullanılmış. 1967 yılında dönemin belediye başkanı Sadi Fenericgil çarşıyı bugünkü haline getirmiş. İçeride birçok hediyelik eşya satan dükkan mevcut. Hayalimde daha güzel olsa da beklentimin çok altındaydı. Peynir helvasını yemeden Çanakkale'yi terk etmemelisiniz.

Savaşın yaşandığı bu toprakları gezerken, attığım her adımda içim cız etti. Hissettiğim duyguyu kelimelere dökmem mümkün değil. Bir Türk evladı olarak bu yaşananları hiçbir zaman unutmamalıyız. Cenk sonraki rotaları diline düşürdü bile. Bakalım sonraki maceramız neresi olacak. Sağlıcakla kalın.

Cumhuriyetin 100.yılıni kutlamaları kapsamında, Çiğdemim Sinema Topluluğu ile Nisan ayında Bir Millet Uyanıyor filmini izledik.

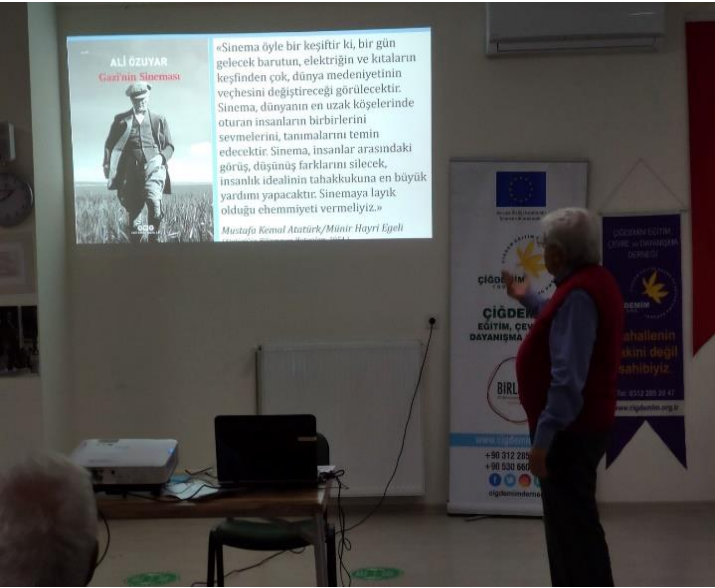

Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu'nun aynı adlı eserinden senaryolaştırılan film Muhsin Ertuğrul tarafından yönetilmiş olup 1932 yapımıdır. Sesli olarak çekilen ilk Türk filmi özelliğini taşır.

Etkinliğin film öncesi kısmında Vecdi Seviğ'in izleyicilere Atatürk ve Sinema konulu sunumunu izledik. Seviğ, Atatürk'ün sinemaya verdiği değer ve önemi belirtti. Atatürk'ün izlediği filmleri, afişleri, fotoğrafları ve anısal belgelerle birlikte gözler önüne serdi.

Ardından Pınar Aydın O'Dywer'in hazırladığı sunumda ise Muhsin Ertuğrul Sineması ve filme ilişkin bilgiler verildi. Türk tiyatrosunun kurucusu olan Muhsin Ertuğrul'un sinema alanındaki katkıları ve Türk sinemasının kuruluşu dile getirildi.

Filmin çekim dönemindeki teknolojik olanaksızlıklar ve aradan geçen doksan yılda yıpranmış olması nedeniyle gösterim sırasında seste cızırtı, görüntüde bozulmalar vardı. Ama filmi sabırla sonuna dek izledik.

Film sonrası yapılan söyleşide Atatürk'ün sinemayla ilgili anıları konuşuldu, Bir Millet Uyanıyor filminin çekimindeki ayrıntılara değinildi. Türkiye'de sinemasının bugün geldiği yere ulaşabilmesi için Muhsin Ertuğrul'un katkılarının önemi vurgulandı. İzleyicilerin soruları yanıtladı.

Sinema dolu günler dileğiyle,

"Görüp görmeliyiz. Görüp bilmeliyiz. Görmediğimizi, sorup öğrenmeliyiz. Bilmemekte değil kastımız. Öğrenmemekte ayıbımız.

Misafirperverdir Anadolu insanı. Çabuk kaynar sevdiğine kanı. Yardımseverlikle bilinir adı şanı.

Her usulde vardır bir nizam. Usule uygun davranmalıdır insan. Nedir diye düşünmeli intizam. Tutmalı defterde mizan.

Gelir her bir yerden rakam. Defteri kebirde toplanır borçtan, alacaktan. Biri kapanan olur, biri açılan. Sonu kardan zarardan.

Sorular nasıldır bilançon. Yoktur keseme dersen dolan. İş değişir o zaman. Beğen beğendiğini istediğin külahtan.

Ahvali durum, olur açık oturum. Her biri der var benim de bir sorum. Çokça olsa da her bir yorum. Bulunmalı bir çözüm.

Dedin mi? Gel yanıma otur iki gözüm. Söyleyeceğim çoktur sana sözüm. Ne arsızım, ne mızımızım. Ne bağdaki üzüm. İşte benim gülen yüzüm.

Dere, tepe koşarsın. Hem çalar, hem oynarsın. Olmasa da arkandan koşanın. Yeter elindeki çalan sazın. Olur elbet duyanın.

Tek kaldım der. Şaşırdım. Avazım çıktığı kadar bağırdım. Kendim kendimden ağırdım. Meğerse bu ben değil, taşıdığım aklım.

Anlarsın Hanya'yı Konya'yı. Sağır sultan duyar yaygarayı. En iyisi mi tuttur hep bir arayı. Hesaba da katmayı unutma darayı.

Tartarsın, ölçersin, biçersin. Kaç arşın bezden çıkar bilirsin. O zaman beğenirsin sırtındaki elbiseyi.

Hoş sohbet, güleryüz. "Ne de güzeldi" der eskilerimiz. Canlı canlı bakışırdı yüzlerimiz. Açılırdı kulağımız. Görürdü gözümüz.

Elimiz uzanır, bir diğerini bulur. Hiç tanımadığın selam verir. Canı sıkılana sorulur. Derdine çare aranır. Ahbaplık kurulur.

Makara saracak hep ileri. Velakin sararken hatırlatmalı güzellikleri. Ne bilsin teknoloji devleri. Onların varsa yoksa keseleri.

Hikayelerde masallarda. Çağırıştırır her biri akıllarda. Büyüklerde, çocuklarda. Oluruz anlatırken bir anda, aynı yaşta.

Ömür dediğin nedir ki? Her halimizi hoş görür mü ki? Elini kaybeder bir, iki. Bulursa yapışır öteki. Yiyen de olur arada köteki.

Yazı mahallesinde oturur düşümüz. Ona sormadan yanıt bulmaz soruşumuz. Bir fıkrada son bulur nihayetimiz.

Ne yapmış Nasrettin hocamız?

Suyunun Suyu

Yakın köylerden birinde oturan bir ahabı Nasreddin Hoca'yı ziyarete gelir.

Yatıya kalacak olan konuk, Hoca'ya bir tavşan hediye eder. Hoca da konuğunu elinden geldiğince ağırlar.

Ertesi hafta tanımadığı bir adam Hoca'ya komşu olur. Adam;

"Hoca Efendi, ben geçen hafta tavşan getiren efendinin komşusuyum."

Hoca, hediye edilen tavşanın suyuyla bir çorba hazırlatır ve sofraya getirerek;

“Afiyetle iç. Bizim hanım bu çorbayı senin köylünün getirdiği tavşanın suyundan yaptı.”

Üçüncü hafta aynı köyden iki kişi birden gelir ve; “Biz o tavşanı getiren efendinin köyündeniz.”

“Buyurun.” der Hoca,”Bu çorbayı o tavşanın suyundan pişirdi bizim hanım.”

Dördüncü haftada birkaç kişi birden gelince Hoca köylülere ders vermek ister.

Önlerine bir tas sıcak su koyuverir. Köylüler içtiklerinin sıcak su olduğunu fark edince şaşırıp kalırlar.

Fırsatını yakalayan Hoca verir veriştirir:

“Ulan köftehorlar, hemşeriniz dört hafta önce bir tavşan getirdi, her hafta birileri gelip konuk oldu.

Artık tavşan kalmadı. Varın köye haber verin!”

Umumi erkan. Her zaman anlamalı halden. Nedir sormalı ziyaden. Dağıtmalı kimseleri seçmeden.

Gönlümüz şelale pınarı. Göstermeliyiz oradan akanları. Güler yüzle çoğalanları. Bir araya katmaları.

Hallerimizden hal oluyor. Çoğaldıkça çoğalıyor. Gelen geçene soruyor. Bizlere neler oluyor?

Mutlu olmasını bilene her gün bayram. Hoşnutsuzlukta bulunmuyor bir bardak ayran. Ne ondan, ne bundan.

Sen ayrılma iyi niyetli gönül dostundan. Ha ben yazsam. Ha sen. Kulağını kabartır her hasan.

Güzel sözlerle mest olduk. Gönül tellerimizi hatırladık. Bilmem ne kadar titrettik.

Bilmeden belkide neleri birbirimize öğrettik.

Göreni görmeli, dersini almalı. Okuyup anlamalı. Dersimiz hayat mektebinde. Hem gündüzünde, hem gecesinde.

Anlattığımız yanlış olmasın bir hecesinde. Öğrenmenin yaşı yok. Yaşadıkça öğrenecek çok. Yaşımız yettikçe.

Sağlıcakla kalın

KİŞİSEL HİJYEN ATIKLARINIZI LÜTFEN ÇÖPE ATIN!

GERİ DÖNÜŞÜM veya ORGANİK ATIK (KOMPOST)
İLE KARIŞTIRMAYIN!

Kişisel hijyen atığı ne demektir?

Çocuk bezleri, hijyenik pedler, tek kullanımlık koruyucu maske ve eldivenleri, yara bantları gibi beden üzerinde doğrudan kullanılan ve bu nedenle de enfeksiyon tehlikesi oluşturabilecek atıklar kişisel hijyen atıkları olarak nitelendirilir. Kişisel hijyen atıkları geri dönüştürülmesi olanaksız ya da tercih edilmeyen atıklar olup çeşitli hastalıkların taşıyıcısı ve bulaştırıcısı olabilirler.

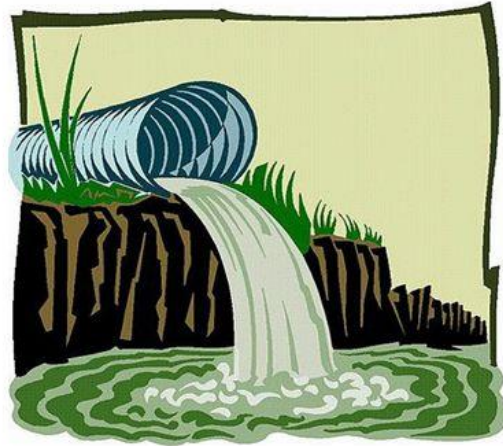
Neler kişisel hijyen atığıdır?

- Çocuk bezleri
- Hijyenik pedler
- Tek kullanımlık tıbbi ya da koruyucu maskeler
- Tek kullanımlık koruyucu eldivenler
- Yara bantları

Bitkisel atık yağların zararları:

Bitkisel atık yağları, lavabolara döktüğümüz zaman,

Atık yağlar, evsel atık su kirliliğinin %25'ini oluşturur.

atımların.

Çiğdemim Derneğimiz, bu seneki etkinliklerini ilelebet payidar kalacak olan Cumhuriyetimizin 100. yılı kapsamında gerçekleştirmeye özen gösteriyor. Dolayısıyla 42. gezimiz 26 Nisan'da I.TBMM (Kurtuluş Savaşı Müzesi), II.TBMM (Cumhuriyet Müzesi), İkinci Meclis'in hemen yanında bulunan Sığınak Dijital Sanatlar Sergi Alanı'ndaki yapay zekâyla yapılmış Atatürk Resimleri Sergisi ve Ziraat Bankası Müzesi olarak belirlenmiş. İyi ki de böyle olmuş. Senenin belli zamanlarında, özel günlerde düzenlenen sergiler için ziyarete açılan Sığınak'ı da özellikle görmek istiyordum.

Yine büyük bir coşkuyla derneğimizin önünde toplandıktan sonra, servis aracımızla ilk olarak I.TBMM'ne gittik. Şehir dışından ve Ankara'daki çeşitli okullardan gelen anasınıfı, ilköğretim ve lise öğrencilerinin yoğun ilgisi arasında, rehberler eşliğinde **Kurtuluş Savaşı Müzesi**'ni gezmeye başladık.

Beni en çok etkileyen, ilk meclisin fiziki koşulları oldu. 23 Nisan 1920 ile 15 Ekim 1924 tarihleri arasında TBMM olarak kullanılan ve ilk zamanlar çatısı bile tamamlanmamış bu meclis için Ankara halkı kendi çatılarından söktükleri kiremitleri getirerek binanın çatısının tamamlanmasını sağlamışlar. Sadece çatı da değil; oturacak yerler de eksikmiş. Ankaralılar büyük bir dayanışma örneği göstermişler ve milletvekilleri –ki o zamanlar mebus deniyordu- oturup çalışsınlar diye okullardan öğrenci sıralarını da getirmişler. Bütün bunlar yeterince duyulanmama sebep olmamış gibi bir de koca salonun sobayla ısıtıldığını gördüm ve derin bir iç çektim, “Neredeeeeen nereye!” diyerek.

Daha sonra Birinci Meclis'in biraz aşağısında bulunan İkinci Meclis'e; **Cumhuriyet Müzesi'**ne geçtik. Aslında Cumhuriyet Halk Fırkası'nın toplantı yeri olarak tasarlanmış olan bina, Birinci Meclis yetersiz kalınca II.TBMM olarak düzenlenmiş ve 1924 – 1960 yılları arasında Atatürk ilke ve devrimlerinin gerçekleştirilmesi, önemli yasaların çıkarılması, uluslararası anlaşmaların imzalanması ve çok partili sisteme geçiş gibi Türkiye siyasi tarihinin çok önemli olaylarına tanıklık etmiş. Müze giriş kapısının karşısında yer alan Genel Kurul Salonu, TBMM Genel Kurul Salonu olarak kullanılmış ve Atatürk, 15 Ekim – 20 Ekim 1927 tarihleri arasında 6 gün süreyle, 36 saat 33 dakika süren **"Büyük Nutuk"**u bu salonda okumuş.

Hafta içi olmasına karşın ilginin yoğun olması hepimizi çok mutlu etti. Kalabalık nedeniyle müzedeki odaları / salonları gönlümce gezemedim ama yine de hiç şikâyet etmedim. Sanırım gezi arkadaşlarım da benimle aynı

fikirdelerdir. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti'nin hangi koşullarda kurulduğunu genç kuşaklara öğreten, bize de tekrar tekrar hatırlatan bu müzelerdeki yoğunluk çok değerliydi.

Biraz dinlendikten sonra İkinci Meclis'in sığınağına geçtik. Adından da anlaşılacağı gibi bu sığınak, mebusların (milletvekillerinin) savaş gibi olağanüstü koşullarda çalışmalarına devam edebilmeleri için İkinci Dünya Savaşı sırasında yapılmış. Dış duvarları ve tavanı yaklaşık 1,2 metre kalınlığında olan sığınak, aslına uygun restore edilerek

Türkiye'nin ilk **Dijital Sanatlar Sergi Alanı** olarak 22.12.2021 tarihinde hizmete sunu

Özel günlerde ve önemli sergiler olduğunda halka açılan **Sığınak'**ta yapay zekâyla yapılmış Atatürk Resimleri Sergisi vardı. Daha önce sığınakın açık olduğu döneme bir türlü denk gelememiş olduğum için çok merak ediyordum. Oldukça serin, uzun ve loş ışıklı dehlizlerden geçerek ulaştığımız sergi alanında izlediğimiz, ilginç geçişlerle birbirini takip eden Atatürk resimleri ve fondaki müzik çok etkileyiciydi. Sığınaktaki sergileri sadece sanat

eserlerini görmek için değil, 2. Dünya Savaşı yıllarının dehlizlerindeki havayı solumak için de ziyaret etmelisiniz mutlaka. Ne yazık ki sergi 27 Nisan'da bitti ama sığınağın açık olacağı sergi duyurularını @siginakkultursanat instagram hesabını takip ederek öğrenebilirsiniz.

Son olarak yine Ulus'taki Ziraat Bankası Müzesi'ni ziyaret ettik. Müzedeki tek grup biz olduğumuz için burada oldukça uzun zaman geçirdik. Bunun tek sebebi bu değildi tabii ki. Müzikli odacıklar, küçük sinema salonu, kasa dairesi, duvardaki tablolar, müşterilerin oturduğu banklar, çocuk etkinlik alanı, geçmişle bugünü harmanlayan görseller ve dijital oyunlar, bankanın tarihi ve çok etkileyici yapısı bizi çok eskilere götürdü. Bu müzeyi anlatmaya çalışmak büyük

haksızlık olur. Dolayısıyla eğer henüz görmediyseniz, mutlaka birkaç saatinizi ayırıp ziyaret etmenizi öneririm.

Müze hakkında detaylı bilgiye <https://www.ziraatbank.com.tr/tr/bankamiz/kultur-sanat/ziraat-bankasi-muzesi> adresinden ulaşabilirsiniz. Ben sadece aşağıdaki iki görsel hakkında kısacık bilgi vermek istiyorum.

Solda, sanatçı İbrahim ÇALLI'nın Genel Müdürlük binası için özel olarak yaptığı "Harman" (1928) isimli tablo, çok büyük olması nedeniyle ana kapıdan sığmamış ve resmin ortasından yatay olarak kesilerek iki parça hâlinde içeri sokulmuş ve Çallı tarafından bankanın içinde birleştirilmiş. Sağdaki görsel ise bankanın açılışında kullanılan tepsi ve çiftçileri simgeleyen orağın fotoğrafıdır.

Bize müzeyi gezdiren güleryüzlü iki görevliye ve güvenlik görevlilerine teşekkür ederek, geçmişte çok fazla zaman geçirmenin özleminin yüreklerimize yüklediği buruklukla sessizce otobüsümüze binip, Gönül Öner Hanım'a yönelttiğimiz "Bir sonraki gezimiz ne zaman? Nereye gideceğiz? Birlikte planlayalım mı?" şeklindeki sorularımızla bunaltarak :) derneğimize doğru yola çıktık.

Başta bize bu olanağı sağlayan Çiğdemim Derneği, Gönül Hanım ve Fatma Hanım olmak üzere emeği geçen herkese sonsuz teşekkürlerimle... İyi ki varsın Çiğdemim. İyi ki varız.

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

CUMHURİYETİMİZ 100 YAŞINDA

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MAYARUÇU

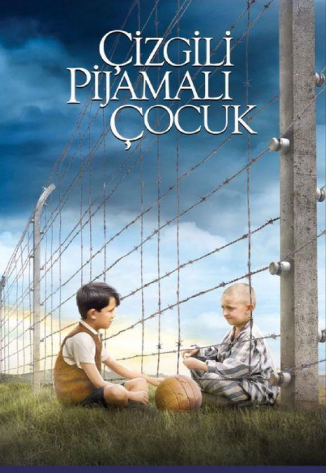

BİRLİKTE

ÇİĞDEMİM SİNEMA TOPLULUĞU

ÇİZGİLİ PİJAMALI ÇOCUK

Yönetmen: MARK HERMAN

31 MAYIS
çarşamba
Saat: 20:00

Yer: Çankaya Belediyesi, Çiğdem
Hasan Ali Yücel Çankaya Evi,
İsmail Hakkı Tonguç Etkinlik Salonu

ALTINBEŞİK MAĞARASI-EYNİF OVASI-EFLATUNPINARI SU ANITI

AKŞEHİR - İBRADİ - ORMANA DÜĞMELİ EVLER GEZİSİ

20-21 Mayıs 2023 - 1 Gece, 2 Gün - Tam Pansiyon

GEZİ ÜCRETİ: 2.650 TL (Dernek üyelerine 2.600 TL)

GEZİ KAPSAMINDA VERİLECEK HİZMETLER: Özel araçla ulaşım, Altınbeşik mağarası yerel araçlarla ulaşım ve mağara da bot ücreti, kahvaltı (2- ilk Gün restaurantta - 2. Gün otelde), öğle yemeği (2 - restaurantlarda yöresel), akşam yemeği (1 - otelde), otelde konaklama (1), TÜRSAB seyahat sigortası, Anka Tur acenta refakati, Mili Park giriş ücretleri, tüm çevre gezileri ve rehberlik hizmetleri.

GEZİ ÜCRETİNE DAHİL OLMAYAN HİZMETLER: Müze ve ören yeri giriş ücretleri ve kişisel harcamalar gezi ücretine dahil edilmemiştir.

www.cigdemim.org.tr

0312 2852047

İç harcı için:

- 1 paket haşhaş ezmesi
- Yarım su bardağı sıvı yağ

Hamuru için:

- 3,5 su bardağı un
- 1 yemek kaşığı kuru maya
- Yarım su bardağı ılık su (maya için)
- Yarım su bardağı zeytinyağı
- 1 tatlı kaşığı şeker
- 1,5 su bardağı ılık su (yaklaşık olarak)
- 1,5 tatlı kaşığı tuz
- 1 yumurta (yumurtanın sarısı üzerine sürülecek)

Yapılışı:

Hamuru için geniş bir kaptaki ılık su, maya ve şekeri karıştırıp 20 dk civarı bekletiyoruz. Ardından diğer sıvı malzemeleri de ekleyip karıştırıyoruz. Homojen bir karışım elde ettikten sonra un ve tuzu ekleyip ele yapışmayan ancak yumuşak bir hamur elde ediyoruz. Hamuru yaklaşık olarak 8 parçaya ayırıp bir kenarda mayalanması için üzerini örterek bekletiyoruz.

Hamurumuz mayalanırken (ortalama 20-30 dk) zeytinyağı ve haşhaş ezmesini karıştırıyoruz.

Parçalara ayırdığımız bezeleri tek tek merdane yardımı ile boylamasına açıp haşhaş sürdükten sonra enlemesine uzun bir hamur elde edecek şekilde rulo yapıyoruz. Yaptığımız ruloyu da spiral bir şekil elde edecek şekilde döndürüyoruz.

Ardından fırın tepsisine yerleştirdiğimiz çöreklerin üzerine yumurta sarısı sürüp, 180 derece fırında üzeri kızarıncaya dek pişiriyoruz.

Afiyet olsun.

YAZIM KURALLARIYLA İLGİLİ TESTİN YANITLARI

- 1- c *Doğrusu: İçinde bulunduğun durumun farkında mısın?*
- 2- d -
- 3- c *Doğrusu: O ürünün içinde zararlı yağlar da var.*
- 4- d -
- 5- b *Doğrusu: Anladım ki söylediklerimi dinlememiş.*

Hasan Hüseyin Aslan – Çiğdem Mahallesi Muhtarı

Ankara'daki sıcak evimizden deprem bölgesinde neler yaşandığını anlamamanın mümkün olmadığını görüyorum ve bir süredir bölgeye gitmek istiyordum. Ankara Deprem Dayanışma Platformu, Şeker Bayramı ve 23 Nisan etkinlikleri kapsamında alana gideceklerini söyleyince onlarla birlikte Hatay'a gitmeye karar verdim.

Neler yapabileceğimi düşünürken, bir kaç komşumuza bundan bahsedince kendilerinin de katkıda bulunabileceklerini söylediler ve beraberce çamaşır, terlik, bol miktarda dağıtmak için kek, şeker, gofret vb. ürünler temin ettik. (Buradan komşularımıza katkılarından dolayı teşekkür ederim.)

Ankara Deprem Dayanışma Komitesi, Hatay Defne İlçesi Akdeniz Mahallesi Defne Evi'nin çevresindeki parkta, bölgede kalan insanlarla dayanışma çadırları kurmuş, sabah kahvaltısı ve akşam yemeği vererek çadırda kalan ve çevreden gelen insanların ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyorlar.

Biz sabah 7.30 gibi bölgeye ulaştık. Beş ayrı mahallede çocuklarla buluşacağımızı söyledikleri için götürdüğümüz herşeyi beş ayrı parçaya bölerek her yere eşit miktarda ulaştırmaya çalıştık. Birinci gün Samandağı Tekebaşı, Mızraklı ve Mağracık Mahallelerinde, ikinci gün Yaylacık ve Tomruksuyu Mahallelerinde çocuklarla oyunlar oynayıp hediyeler dağıttık.

Samandağ'da bulunan ve Türkiye'nin tek Ermeni Köyü olduğu

söylenen Vakıflı Köyü'nü ziyaret ettik. Köy muhtarıyla sohbet ettikten sonra köyün Kadınlar Kooperatifi'ne giderek geçmiş olsun dileklerimizi ilettik.

Bölgeye giden herkesin de dediği gibi durum televizyonda görüldüğü gibi değil, gerçek görüntü insanın yüreğini dağlıyor; Her yer yıkılmış, ayakta duran binaların da geneli ağır hasarlı yani yıkılması gerekiyor. Bu manzarayı görünce, değil bir yılda konutları teslim etmek, hafriyatın kaldırılmasının bile mümkün olmadığını anlıyorsunuz.

Dayanışma merkezi olarak seçilen yerin çevresindeki bütün binalar aynı durumda. Bölgede insan kalmamış, kalan insanlarda çadırlarda yaşıyor. Kırsal bölgeler şehirlere oranla daha şanslı, bahçelerine çadır kurarak yaşama tutunmaya çalışıyorlar.

Gezimiz sırasında iki farklı eylemle karşılaştık. Biri müzisyenlerin eylemi, diğeri ise Sol Parti'nin eylemleriydi. Her iki eylemde de "Hatay'ı çetelere vermeyeceğiz" sloganları atıldığını duyduk. Hatay gerçekten de terkedilemeyecek bir kent. Medeniyetlerin buluştuğu yer söylemlerinin gerçek olduğunu bölgeyi ziyaret edince anlıyorsunuz.

Büyük deprem toplumumuzdaki yardımlaşma ve dayanışma kültürünü bir kez daha ortaya çıkardı. Bunun örneğini mahallemizde de çok iyi gördük; Çiğdemim Derneği ile ortak yürüttüğümüz çalışmada komşularımızın yardımlaşması ve dayanışması inanılmaz boyuttaydı. Bir komşumuz (ismini paylaşmak için izin almadığımız için adını açıklamıyorum), bir okulumuzda bulunan ve deprem bölgesinden gelen 100'ün üzerinde öğrencimize bizim aracılığıyla bayram harçlığı ulaştırdı. Atrium İş Merkezi'nde bulunan kadın ve erkek kuaförlerimiz deprem bölgesinden gelen çocuklarımızın kuaför ihtiyaçlarını %50 indirimle karşılayabileceklerini söylediler. Bu desteklerinden dolayı bütün komşu ve esnafımıza teşekkür ederim.

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ NEDEN ÖNEMLİ ?

Nerede yaşıyor olursanız olun, toplumsal cinsiyet eşitliği temel bir insan hakkıdır. Toplumsal cinsiyet eşitliğini geliştirmek, yoksulluğu azaltmak, sağlığı, eğitimi, korumayı ve refahı desteklemek dahil olmak üzere tüm insanlar için sağlıklı bir toplum demektir.

CİNSİYETÇİ

Erkekçe konuşmak.
Bayan
Kadın doktor, kadın mühendis
Babalar gibi
Devlet baba
Çocuk gelin
Hanım hanımcık
Yılın adamı
At gibi kadın

DOĞRUSU

Doğru, dürüst konuşmak
Kadın
Doktor, mühendis,
Yakışır biçimde, kolaylıkla, rahatça
Devlet
Çocuk yaşta evlilik
Sessiz, sakın, kibar
Yılın insanı, kişisi
Güçlü kadın

Bu Program Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

ÇİĞDEMİM 1998

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

BİRLİKTE
STGM Kurumsal Hibe Fonu
"Bünyesinde geliştirilen"

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİNE DUYARLI DİL KULLANALIM....

~~kızlık soyadı~~

evlilik öncesi soyadı

ÇİĞDEM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak;
mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini
yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili
olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin
olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma
süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı
özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)
mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf: Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşi ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.